

PROJEKT ZAŁOŻEŃ DO PROJEKTU USTAWY PRAWO O ASC

**EUROPEJSKIE ROZWIĄZANIA W ZAKRESIE
REJESTRACJI STANU CYWILNEGO**

W NUMERZE

strona

4 Jan Krzysztof Wojtala

Podsumowanie panelu dyskusyjnego
„Projekt założeń do projektu ustawy prawo
o aktach stanu cywilnego”

10 Władysław Penar

Europejskie rozwiązania w zakresie rejestracji
stanu cywilnego. Relacja z przebiegu
13. Kongresu EVS w Bled (część 1.)

14 Krystyna Gładych

Niezrozumiałe zapisy w ustawie o zmianie
imienia i nazwiska

16 Redakcja

Tyle usług – ile dotacji

18 Krystyna Gładych

Wybrane zagadnienia z Kodeksu
postępowania administracyjnego

19 Szczepan Ciuła

Opłata skarbową za wydanie odpisu
aktu stanu cywilnego dla kuratora spadku

20 Przemysław Wypych

Wzmianki dodatkowe w aktach
stanu cywilnego

22 Komunikat SUSC

23 Galeria USC

Projekt założeń do projektu ustawy prawo o aktach stanu cywilnego – panel dyskusyjny

(...) W panelu dyskusyjnym, podczas majowego seminarium w Zakopanem, uczestniczyli zaproszeni goście z Departamentu Spraw Obywatelskich MSW, przedstawiciele sądów i osoby reprezentujące urzędy stanu cywilnego – czyli kierownicy i zastępcy oraz informatycy odpowiedzialni za informatyzację USC.

Blisko trzygodzinna dyskusja koncentrowała się wokół tych zapisów projektu założeń projektu ustawy prawo o aktach stanu cywilnego, które dotyczą informatyzacji rejestracji stanu cywilnego. (...)

str. 4

Europejskie rozwiązania w zakresie rejestracji stanu cywilnego. Relacja z przebiegu 13. Kongresu EVS w Bled (część 1.)

(...) Hasłem przewodnim Kongresu, który odbył się w dniach 13-14 maja 2013 roku była „Rejestracja stanu cywilnego – obywatel w centrum uwagi i droga do harmonizacji”. Znaczenia Kongresowi EVS nadała obecność znamienitych gości, ekspertów o europejskiej i światowej renomie oraz fakt, że na Kongres przybyły delegacje z 19 krajów europejskich. (...)

str. 10

Tyle usług - ile dotacji

(...) Gminy, w trosce o dobro mieszkańców, dokładają do zadań zleconych pieniądze z własnych budżetów, a rząd to toleruje.

Problem ten jednak narasta o czym świadczy kontrowersyjne rozwiązanie, jakie zastosował w drugiej połowie 2012 roku Burmistrz Brzegu, skracając godziny urzędowania tamtejszego Urzędu Stanu Cywilnego do 4 godzin dziennie. (...)

str. 16

Wzmianki dodatkowe w aktach stanu cywilnego – kazus prawny

„Franciszek Ż. zwrócił się do Kierownika USC w F. o zamieszczenie w jego akcie urodzenia wzmianki dodatkowej na podstawie odpisu wyroku sądu węgierskiego o przysposobieniu przez obywatela Węgier Laszlo Hunyadięgo. Sąd nadał przysposobionemu nazwisko przysposabiającego, zmieniając także jego imię na „Ferenc”. Opisany wyrok wydany został w dniu 2 lutego 2001 roku.”

str. 20

Na 1. str. okładki - Siedziba USC w Świerklańcu
(foto: Rafał Herman)

OGÓLNOPOLSKI BIULETYN INFORMACYJNY DLA URZĘDÓW STANU CYWILNEGO

NR 2 (75), II kwartał 2013 r.

REDAKTOR NACZELNY – Władysław PENAR

REDAKCJA

Natalia PENAR-BIAŁY – e-mail: biuletyn@technikait.com.pl
ZG SUSC

ADRES REDAKCJI

ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 32 338 38 25, faks 32 338 38 01
e-mail: sekretariat@technikait.com.pl

DTP – Lechosław Węglorz

DRUK – Czarny Koń, ul. Chorzowska 44 b, 44-100 Gliwice

Nakład 1500 egz. Niniejszy numer zamknięto 04.07.2013 r.

WYDAWCA I KOLPORTER

Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe
TECHNIKA IT S.A. ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 32 338 38 25, faks 32 338 38 71

Cena 1 egzemplarza kwartalnika „TECHNIKA i USC”
wynosi w 2013 r. 20,00 zł. TECHNIKA IT S.A. prowadzi
sprzedaż biuletynu na zasadzie prenumeraty rocznej.
Cena rocznej prenumeraty wynosi w 2013 r. 74,00 zł.

Prenumeraty dokonać można
za pośrednictwem portalu www.usc.pl

Prenumerata przyjmowana jest na podstawie wpłaty
dokonanej na konto „TECHNIKA IT S.A.,
nr konta: 36 1240 1343 1111 0010 2529 5798

Drugi kwartał 2013 roku minął pod znakiem społecznej dyskusji nad kształtem długo oczekiwanej ustawy prawo o aktach stanu cywilnego. Projekt założeń do projektu ustawy prawo o aktach stanu cywilnego przewiduje stworzenie centralnego rejestru aktów stanu cywilnego i dostosowanie przepisów krajowych do swobodnego przepływu obywateli i uproszczenia obrotu dokumentami urzędowymi w Unii Europejskiej.

Założenia do projektu ustawy odnoszą się również do spornej kwestii wydawania tzw. „decyzji pozytywnych” – „...planowane jest jednoznaczne przypisanie poszczególnym czynnościom związanym z rejestracją stanu cywilnego odpowiedniej formy ich załatwiania, wskazując na konieczność wydania decyzji administracyjnej lub dokonania czynności materialno-technicznej. Zamierzeniem projektodawcy jest uproszczenie czynności nie wymagających podejmowania decyzji i zastąpienie ich formą czynności materialno-technicznej.”

Dzięki zdecydowanej postawie SUSC, rozważane jest przez Projektodawcę napełnienie rejestru centralnego dotychczas sporządzonymi aktami stanu cywilnego. W dokumencie założeń zapowiedziano że „w ramach przygotowywanego centralnego rejestru aktów stanu cywilnego, będzie przeprowadzone pilotażowe przeniesienie danych z postaci papierowej oraz migracja znajdujących się w lokalnych bazach danych od roku 1946 – do centralnego rejestru aktów stanu cywilnego. Pozwoli to na zgromadzenie doświadczeń w zakresie napełniania rejestru aktów stanu cywilnego, ocenę czasu i kosztów, niezbędnych do zasilenia rejestru oraz umożliwi przygotowanie procedurę w celu napełnienia rejestru w całym kraju. Debatę na temat informatyzacji rejestru a.s.c., która odbyła się w Zakopanem omawiamy na str. 4 biuletynu.

Kierunek zmian wytyczany przez założenia do projektu zbieżny jest z działaniami innych krajów europejskich w zakresie informatyzacji i harmonizacji przepisów prawa sprzyjających swobodnemu przemieszczaniu się obywateli i przedsiębiorstw dzięki znoszeniu barier i upraszczaniu przyjmowania dokumentów urzędowych w zakresie rejestracji stanu cywilnego na obszarze Unii. Nowemu rozporządzeniu Komisji europejskiej regulującemu te kwestie poświęcony był pierwszy dzień Kongresu EVS z którego relację zamieszczamy na str 10.

Redaktor Naczelny

Władysław Penar

Jan Krzysztof
Wojtala

Główny Analityk
Techniki IT
Konsultant SUSC
ds. Informatyzacji
Rejestrów

Dyskusja prowadzona była w Zakopanem, 23 maja 2013r. w ramach seminarium pt. „Nowa aplikacja AA_USC w kontekście założeń do nowej ustawy prawo o a.s.c.”. Było to kolejne spotkanie użytkowników oprogramowania dedykowanego dla USC zorganizowane przez firmę Technika IT SA.

W panelu dyskusyjnym uczestniczyli zaproszeni goście z Departamentu Spraw Obywatelskich MSW, przedstawiciele sądów i osoby reprezentujące urzędy stanu cywilnego – czyli kierownicy i zastępcy oraz informatycy odpowiedzialni za informatyzację USC.

Blisko trzygodzinna dyskusja koncentrowała się wokół tych zapisów projektu założeń projektu ustawy *prawo o aktach stanu cywilnego*, które dotyczą informatyzacji rejestracji stanu cywilnego. Omówiono siedem bloków tematycznych:

Temat 1 - informatyzacja rejestracji stanu cywilnego na poziomie centralnym Zagadnienia:

- Aktualny stan projektu „pl.ID – polska ID-karta” w kontekście prac na projektem założeń do projektu ustawy,
  - System Rejestrów Państwowych (SRP):
  - CRASC i BUSC w architekturze SRP,
  - Odpisy a.s.c. wydawane z centralnego rejestru:
  - „tradycyjne” papierowe i elektroniczne,
  - odniesienie do projektowanych wielojęzycznych formularzy standardowych UE z projektu rozporządzenia COM(2013) 228 final
- Reprezentujący MSW kierownik projektu pl.ID (BUSC) zreferował ogólnie

nie aktualną koncepcję projektu pl.ID realizowanego teraz przez Centralny Ośrodek Informatyki MSW. Jakkolwiek idea Systemu Rejestrów Państwowych (SRP) została podtrzymana, to jednak realizacja jednego z trzech tworzących go rejestrów, a mianowicie Centralnego Rejestru Aktów Stanu Cywilnego (CRASC) została przesunięta do perspektywy finansowej 2014-2020. Tymczasem w ramach realizacji projektu pl.ID, finansowanego z POIG 2007-2013, zamiast CRASC ma

odpowiednie przepisy i procedury mają dopiero powstać. Użytkownicy oprogramowania Techniki dedykowanego dla USC uzyskali bardzo ważną informację, że podtrzymana została koncepcja tzw. aplikacji alternatywnych, które będą mogły być dalej używane przez urzędy. Jednak aplikacje alternatywne będą musiały współpracować z BUSC zgodnie z wymaganiami MSW. W szczególności dotyczy to struktury i jakości przekazywanych danych.

PODSUMOWANIE PANELU DYSKUSYJNEGO

„PROJEKT ZAŁOŻEŃ DO PROJEKTU USTAWY PRAWO O AKTACH STANU CYWILNEGO”

być zbudowana Baza Usług Stanu Cywilnego (BUSC). Szczegółowe regulacje dotyczące BUSC mają się znaleźć w aktach wykonawczych do projektowanej ustawy. W opublikowanym projekcie założeń do projektu ustawy przyjęto, że BUSC ma być systemem teleinformatycznym, w którym – na poziomie centralnym - będą gromadzone dane zawarte w aktach stanu cywilnego. Administratorem tych danych ma być Minister Spraw Wewnętrznych. Akty zarejestrowane w BUSC mają stanowić podstawę do wydawania odpisów a.s.c. i zaświadczeń, przy czym dla zdarzeń rejestrowanych po wejściu projektowanej ustawy w życie, nie będą już sporządzane akty papierowe. Proces zapełniania BUSC danymi z aktów będzie wieloletni i docelowo BUSC ma się przeistoczyć w CRASC, ale

• Problematyka zasilania BUSC danymi z a.s.c., ze względu na swoją wagę, została omówiona w oddzielnym bloku tematycznym.

• Uczestnicy dyskusji zwrócili uwagę, że lepsze usytuowanie BUSC w systemie prawnym rozwiązałoby szereg wątpliwości i pozwoliło by na wykorzystanie praktycznie gotowych ram prawnych oraz specyfikacji standardów dotyczących projektowanych rozwiązań informatycznych. Dotyczy to zwłaszcza kwestii integracji z systemami innych podmiotów publicznych, takich jak inne urzędy, sądy powszechne, podmioty wykonujące działalność leczniczą. O ile w projekcie założeń do projektu ustawy BUSC jest określany jako system teleinformatyczny, to jednak jego opis wyczerpuje także definicję rejestru publicznego

z ustawy o informatyzacji (Dz. U. 2013, poz. 235). Tymczasem, biorąc pod uwagę opisywaną funkcjonalność, BUSC mógłby być systemem teleinformatycznym w rozumieniu pkt. 3 art. 3 służącym do prowadzenia centralnego rejestru aktów stanu cywilnego stanowiącego rejestr publiczny w rozumieniu z pkt. 5) art. 3 ustawy o informatyzacji. Dzięki takim odwołaniom do zapisów ustawy o informatyzacji projektowana ustawa prawo o a.s.c. nie musiałaby definiować ani rozstrzygać szybko zmieniających się kwestii technicznych. Umożliwiłoby to etapowe budowanie BUSC, a docelowo CRASC, zgodnie z realnymi możliwościami. Jednak najistotniejszym efektem byłoby stworzenie ustawowych podstawy prawnych dla budowy i prowadzenia w systemie informatycznym centralnego rejestru a.s.c. Jak trudno jest te podstawy zbudować najlepiej świadczy 10-letni okres, który upłyne od pierwszych zapowiedzi stworzenia CRASC do planowanego terminu wejścia w życie nowej ustawy prawo o a.s.c. w dniu 1 stycznia 2015.

Temat 2 - migracja danych z lokalnych rejestrów USC do centralnego rejestru (BUSC/CRASC)

Zagadnienia:

- Rejestracja ksiąg wieczystych i a.s.c. w systemach informatycznych – podobieństwa i różnice,
- Problemy zasilania centralnych rejestrów danymi z dokumentów papierowych
- Migracja danych z rejestrów w lokalnych systemach IT
- jak przygotować USC do migracji, aby nie utracić efektów wieloletniej pracy?
  - Przedstawiciele MSW potwierdzili, że szacunkowe liczby 100 mln. a.s.c. przechowywanych w urzędach oraz 30 mln. a.s.c. zarejestrowanych w lokalnych systemach informatycznych są zbieżne z wynikami przeprowadzonych badań ankietowych.
  - Dla porównania migracja 18 mln. ksiąg wieczystych do centralnej bazy CBDKW zajęła 10 lat, przy czym proces migracji był regulowany odrębną ustawą i pochłonął znaczne nakłady. Jednak

obecnie dostęp on-line do CBDKW jest popularną e-usługą. Ten przykład pokazuje jakie znaczenia dla powodzenia projektu pl.ID ma wybór podejścia dotyczącego zasilania centralnego rejestru a.s.c.

- ▶ W trakcie dyskusji nad migracją danych zarysowała się różnica zdań pomiędzy projektodawcą, a praktykami reprezentującymi 4 największe USC w Polsce:
- ▶ Przedstawiciele MSW rekomendowali podejście zapisane w projekcie założeń do projektu ustawy, które polega na tym, że BUSC będzie zasilany przez rejestrację bieżących zdarzeń, przy minimalizacji migracji danych archiwalnych. Akty archiwalne byłyby przenoszone do BUSC tylko w takich przypadkach, kiedy wystąpi żądanie wydania odpisu z archiwalnego aktu, albo konieczność zarejestrowania w nim zmiany.
- ▶ Tymczasem kierownicy i informatycy przestrzegali, że takie podejście grozi sparaliżowaniem funkcjonowania dużych urzędów. Archiwalne akty w lokalnych systemach były rejestrowane od wielu lat, nie tylko w przypadku żądania odpisu, ale często systematycznie, rocznikami, przez specjalnie oddelegowane osoby. Dzięki napelnieniu lokalnych rejestrów najbardziej potrzebnymi aktami urzędy mogły wykonywać coraz więcej czynności bez wzrostu zatrudnienia. Natomiast obowiązek przenoszenia pojedynczo do BUSC każdego aktu archiwalnego, ilekroć okaże się, że go tam nie ma, stanowi duży narzut, bo czas potrzebny na przeniesienie jednego rekordu może być większy niż czas wydania odpisu na podstawie lokalnego rejestru. W lokalnych rejestrach jest tylko ok. 30% rekordów, ale za to tych najbardziej potrzebnych, dotyczących osób aktywnych życiowo. A w pierwszych latach eksploatacji BUSC, kiedy centralny rejestr będzie praktycznie pusty, przenoszenie danych będzie konieczne przy prawie każdym wniosku o wydanie odpisu – kilkanaście milionów razy w ciągu roku. Musiałoby się to odbywać obecności strony,

bo odpisy standardowo są wydawane „od ręki”. Dlatego, aby nie pogorszyć poziomu usług świadczonych na rzecz obywateli, warto zmodyfikować podejście do migracji danych: Zacząć od masowego przeniesienia milionów rekordów z lokalnych rejestrów do BUSC, co zapewni szybkie osiągnięcie „masy krytycznej” to znaczy sytuacji, w której większość potrzebnych aktów już jest w BUSC, a przenoszenie pojedynczych, brakujących rekordów będzie sporadyczne – a więc nie paraliżujące urzędu. Do rozważenia jest kwestia podpisywania rekordów przeniesionych do BUSC podpisem elektronicznym kierownika USC. Można przyjąć rozwiązanie polegające na tym, że akty podpisane elektronicznie stanowią zasób referencyjny, a w pozostałych przypadkach wydanie odpisu wymaga wglądu do księgi (tak jak jest obecnie), z tym, że po takiej weryfikacji kierownik może rekord podpisać elektronicznie i uczynić go zasobem referencyjnym.

• Niezależnie od tego, które podejście do procesu migracji zostanie ostatecznie przyjęte urzędy powinny się do tej migracji przygotowywać:

- ▶ W miarę możliwości należy rejestrować pełne akty, z wszystkimi wzmiankami oraz przypiski.
- ▶ Ponadto akty zarejestrowane w postaci odpisów skróconych warto uzupełniać do pełnych aktów.
- ▶ Bardzo duże znaczenie ma wpisywanie wszystkich atrybutów, stanów i statusów poszczególnych rekordów, bo to pozwoli automatyzować walidację przenoszonych danych i zredukuje liczbę „ręcznych” uzupełnień przed zatwierdzeniem aktu jako zasobu referencyjnego w centralnym rejestrze a.s.c. (BUSC/CRASC)
  - W projektowanej ustawie i rozporządzeniach do niej powinny znaleźć się przepisy szczegółowo regulujące postępowanie z aktami stanu cywilnego w okresie przejściowym, kiedy część aktów będzie już w rejestrze centralnym – w tym niektóre wyłącznie w postaci elektronicznej, podczas gdy pozostałe wciąż będą jedynie w papierowych księgach.

Archiwum akt zbiorowych

Temat 3 – Rejestracja stanu cywilnego w systemach IT - korzyści z odwołań do ustawy o informatyzacji.

Zagadnienia:

- Przepisy wykonawcze do ustawy o informatyzacji (zwłaszcza rozporządzenie w sprawie KRI) dają gotowe rozwiązania:
- Jednoznaczny zapis nazwy miejscowości (TERYT – identyfikatory: podziału/miejscowości – niezależnie od zmian nazw, wchłonąć itp.),
- Identyfikator osoby – PESEL jako atrybut krytyczny identyfikujący osobę

• Uczestnicy panelu dyskusyjnego sygnalizowali, że określenie centralnego rejestru a.s.c. jako rejestru publicznego w rozumieniu ustawy o informatyzacji pozwoli na wykorzystanie gotowych rozwiązań legislacyjnych, a w szczególności rozporządzenia w sprawie Krajowych Ram

Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. 2012, poz. 526):

- ▶ W centralnym rejestrze a.s.c. mają być gromadzone dane dotyczące miejscowości w których rejestrowane zdarzenia zaszły, jak również miejscowości zamieszkania osób, których te zdarzenia dotyczą. Biorąc pod uwagę, że nazwy miejscowości nie są jednoznaczne, a na dodatek zmieniają się z upływem czasu, przy czym równocześnie zmienia się podział administracyjny kraju, to tylko przyjęcie sposobu zapisywania nazw miejscowości zgodnego z rozporządzeniem w sprawie KRI zapewni „odporność” centralnego rejestru na ciągle zmiany. Wiążący byłby komplet unikalnych identyfikatorów TERYT (identyfikator miejscowości + iden-

tyfikator podziału), które pozwalają zarówno na odczytanie aktualnej nazwy miejscowości (na przykład do odpisu skróconego), jak i na odczyt historycznej nazwy miejscowości obowiązującej w chwili rejestracji zdarzenia. Przy takim podejściu tracą sens wzmianki dotyczące zmiany nazwy miejscowości. Jednak projektowana ustawa o a.s.c. i akty wykonawcze będą musiały szczegółowo regulować postępowanie w przypadku nazw historycznych, które znikły przed stworzeniem rejestru TERYT,

- ▶ Centralny rejestr a.s.c. jest jednocześnie rejestrem gromadzącym dane osób fizycznych, których te akty dotyczą. A zatem według rozporządzenia w sprawie KRI osoby fizyczne posiadające numer PESEL winny być tym numerem identyfikowane. Gromadzenie identyfikatorów PESEL w centralnym rejestrze a.s.c. umożliwi realizację nowych obowiązków kierownika USC zapisanych ustawie z 24 września 2010r. o ewidencji ludności. Jednocześnie identyfikatory osób zapisane w a.s.c. tworzą powiązania pomiędzy aktami niezależnie od przypisków. Z uwagi na fakt, że papierowe akty są powiązane przez przypiski, a identyfikatory osób dodatkowo powiązają te akty niezależnie od istniejących przypisków to projektowana ustawa o a.s.c. i akty wykonawcze będą musiały szczegółowo regulować postępowanie w przypadku brakujących przypisków lub identyfikatorów jak również rozstrzyganie ewentualnych sprzeczności wynikających z podwójnego sposobu wiązania aktów.

Temat 4 – Jak nowe prawo o a.s.c., wprowadzające rozwiązania IT finansowane na poziomie centralnym może przyczynić się do obniżenia kosztów działalności usc.

Zagadnienia:

- Dotacja na realizację zadań zleconych nie zawsze pokrywa koszty obsługi tych zadań,
- Realizacja projektu pl.ID powinna usprawnić funkcjonowanie urzędów

• Uczestnicy dyskusji, w nawiązaniu do publikacji dotyczących problemów ze zbyt niską dotacją na realizację zadań zleconych administracji rządowej realizowanych przez urzędy stanu cywilnego, potwierdzali, że jest to problem dotyczący wielu urzędów. Jednocześnie nikt nie liczy na realne zwiększenie tej dotacji. Dlatego każde usprawnienie pracy USC jest tak ważne. Tymczasem obciążenie pracowników USC jest coraz większe – nowe obowiązki nałożyła ustawa o ewidencji ludności, która ma wejść w życie w tym samym terminie co projektowana ustawa prawo o a.s.c. Zapowiadana integracja centralnego rejestru a.s.c. (BUSC, docelowo CRASC) z rejestrem PESEL powinna zredukować do minimum czynności kierownika USC: dane raz zarejestrowane w BUSC powinny być dostępne w całym zintegrowanym Systemie Rejestrów Państwowych (SRP). Przedstawiciele MSW zapewnili, że ustawa o ewidencji ludności zostanie odpowiednio znowelizowana. Otwarte pozostaje pytanie czy dane dotyczące stanu cywilnego dalej powinny być w rejestrze PESEL, skoro znajdują się w nowym rejestrze a.s.c. (BUSC, docelowo CRASC).

• W każdym razie wprowadzenie do obrotu prawnego odpisów a.s.c., wyda-

wanych w postaci elektronicznej z centralnego rejestru mogłoby radykalnie zmniejszyć obciążenie poszczególnych USC ponieważ obecnie wydawanie odpisów jest najbardziej masową usługą. W szczególności podmioty publiczne takie jak sądy powszechne czy ośrodki pomocy społecznej, mogłyby zostać uprawnione do korzystania z centralnego rejestru a.s.c. Mimo wszystkich różnic przykłady rozwiązań informatycznych zbudowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości, takie jak Elektroniczna Księga Wieczysta, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych, czy Elektroniczny dostęp do KRS mogą być źródłem inspiracji dotyczących wykorzystania centralnego rejestru a.s.c. w sposób zwiększający jakość usług publicznych, a jednocześnie zmniejszających obciążenia USC.

Temat 5 - Wymiana dokumentów elektronicznych pomiędzy urzędami stanu cywilnego, a innymi podmiotami.

Zagadnienia:

- zapisy ustawy o informatyzacji, wraz z aktami wykonawczymi tworzą gotowe ramy prawne,
- informatyzacja sądów powszechnych – gotowość do integracji,
- informatyzacja podmiotów wykonujących działalność leczniczą – problemy.

• Uczestnicy dyskusji, nawiązując do potrzeby zmniejszania kosztów funkcjonowania USC, zwrócili uwagę, że źródłem znacznych oszczędności powinna być zamiana dotychczasowej papierowej korespondencji pomiędzy podmiotami publicznymi na wymianę dokumentów elektronicznych. A wymiana dokumentów elektronicznych pomiędzy systemami teleinformatycznymi podmiotów publicznych od ośmiu lat jest wręcz obligatoryjna w związku z art. 16 ustawy o informatyzacji. Może fakt, że zapisy projektowanej ustawy prawo o a.s.c. mają raz jeszcze, odrębnie zobowiązać urzędy stanu cywilnego i inne podmioty publiczne do takiej formy komunikacji przyczyni się do faktycznego uruchomienia rzeczywistej wymiany dokumentów środkami komunikacji elektronicznej. Wskazywane podczas dyskusji przykłady wskazywały, że w wielu krajach jest to od lat praktykowane z powodzeniem.

• Wskazywano na rozwiązania informatyczne Ministerstwa Sprawiedliwości, dzięki którym sądy powszechne mają coraz więcej możliwości dostępu do wspólnych zasobów. Warto zbadać uwarunkowania integracji *Portalu orzeczeń sądów powszechnych* z systemami informatycznymi urzędów stanu cywilnego, co mo-

Uczestnicy debaty: urzędnicy stanu cywilnego, przedstawiciele sądów i informatycy

głoby usprawnić przekazywanie orzeczeń w postaci dokumentów elektronicznych, albo przynajmniej na początek usprawnić dostęp USC do treści tych orzeczeń,

- Równocześnie sądy mogłyby przyskiwać elektroniczne odpisy a.s.c. z centralnego rejestru, co odciążałoby USC,

Dla kilkuset USC, które na terenie swojego okręgu mają zlokalizowane szpitale, dużym ułatwieniem powinno być zapisane w projekcie założeń do projektu ustawy zobowiązanie podmiotów wykonujących działalność leczniczą do przesyłania *Karty Urodzenia i Karty Urodzenia Martwego* w postaci dokumentu elektronicznego.

Temat 6 - Przechowywanie i archiwizacja ksiąg stanu cywilnego.

Zagadnienia:

- Przechowywanie elektronicznych a.s.c.
- Archiwizacja akt zbiorowe w centralnym rejestrze

- Według aktualnych przepisów akty stanu cywilnego oraz akta zbiorowe a.s.c. stanowią materiał archiwalny, który jest przechowywany przez 100 lat we właściwym USC, a następnie wieczyście w Archiwum Państwowym. Dyskusję uczestników panelu wywołały zapisy projektu założeń do projektu ustawy mówiące o przechowywaniu dokumentów elektronicznych:

- ▶ Projektodawca proponuje odrębne miejsca przechowywania akt zbiorowych, w zależności od ich rodzaju:
  - ▷ Akta w postaci dokumentów papierowych miałyby być przechowywane, tak jak obecnie, w USC,
  - ▷ Akta zbiorowe w postaci dokumentów elektronicznych byłyby przechowywane w centralnym rejestrze (BUSC, docelowo CRASC). Przemawia za tym konieczność zabezpieczenia treści takich dokumentów, co wymaga nadążania za postępem technologii na

przestrzeni wielu lat, a więc może przekraczać możliwości techniczne mniejszych urzędów i nie będzie uzasadnione ekonomicznie.

- ▶ Takie podejście spotkało się z zastrzeżeniami pozostałych uczestników dyskusji z dwóch powodów:

- ▷ Akta zbiorowe zawierają dane wrażliwe i nie są potrzebne do wydawania odpisów i zaświadczeń, a do takich celów ma służyć BUSC według przedstawionych założeń,
- ▷ Rozproszenie akt zbiorowych utrudnia korzystanie z nich przez kierownika USC i inne uprawnione podmioty – nie byłoby miejsca, w którym jest dostępna całość dokumentacji,

Być może do kwestii przechowywania akt „mieszanych”, to znaczy zawierających zarówno dokumenty papierowe jak i elektroniczne najlepiej byłoby zastosować przepisy wynikające z ustawy archiwalnej i aktów wykonawczych do niej. W szczególności komplety dokumentów stanowiących akta zbiorowe przechowywać w archiwum właściwego USC po sprowadzeniu do jednolitej postaci (początkowo w postaci dokumentów papierowych, a w dalszej przyszłości w postaci dokumentów elektronicznych + odwzorowania cyfrowe dokumentów papierowych)

Temat 7 – Rejestracja zdarzeń z udziałem osób, wobec którym nie może być stosowane prawo polskie.

Zdaniem uczestniczącego w dyskusji sędziego sądu rejonowego podczas dalszych prac nad projektem ustawy trzeba zwrócić szczególną uwagę na to, aby nie skoordynować nadmiernie jej zapisów z kodeksem rodzinnym i opiekuńczym oraz z ustawą o zmianie imienia i nazwiska ponieważ kierownicy USC coraz częściej spotykają się z przypadkami, kiedy trzeba stosować prawo obce i uwzględniać normy kolizyjne. Jest to konsekwencja rosnącej mobilności obywateli.

Przedstawiciele Departamentu Spraw Obywatelskich ministerstwa Spraw Wewnętrznych
 Pani Barbara Łapińska - Naczelnik Wydziału Rejestracji Stanu Cywilnego
 Pan Kamil Obłodocki - Kierownik Zespołu ds. realizacji projektu pl.ID

 Jan Krzysztof Wojtala

POSTULATY UCZESTNIKÓW PANELU DYSKUSYJNEGO DO PROJEKTODAWCY

Postulat 1.

W trakcie opracowania przepisów regulujących wprowadzenie centralnego rejestru aktów stanu cywilnego warto nawiązać wprost do zapisów do ustawy o informatyzacji (t. j. Dz. U. 2013, poz. 235). W szczególności warto zdefiniować centralny rejestr aktów stanu cywilnego jako rejestr publiczny, a Bazę Usług Stanu Cywilnego (BUSC) jako system teleinformatyczny do prowadzenia tego rejestru. Zapewni to ramy prawne i standardy interoperacyjności dla budowanych rozwiązań informatycznych.

Postulat 2.

Rozważana koncepcja napełniania „od zera” centralnego rejestru aktów stanu cywilnego (BUSC), do którego akty archiwalne będą pojedynczo przenoszone tylko po wniesieniu żądania wydania odpisu z aktu, jest bardzo niekorzystna dla usc: grozi „paraliżem” w codziennej pracy urzędów, albo wzrostem kosztów.

Postulat 3.

Warto przenieść do centralnego rejestru (BUSC docelowo CRASC) jak najwięcej aktów spośród ok. 30 mln. aktów zapisanych w lokalnych rejestrach USC. To są dane osób aktywnych życiowo, a więc najczęściej wykorzystywane, a ponadto wielokrotnie weryfikowane dzięki wydawanym odpisom. Dzięki temu centralny rejestr a.s.c. (BUSC, docelowo CRASC) byłby użyteczny „od zaraz”, a nie po wielu latach napełniania. Masowe przeniesienie zweryfikowanych aktów do centralnego rejestru pozwoli na utrzymanie ciągłości i jakości usług przy minimalizacji kosztów ponoszonych przez USC.

Postulat 4.

Z uwagi na referencyjny charakter danych w centralnym rejestrze aktów stanu cywilnego, który jest kluczowy dla utrzymania referencyjności rejestru PESEL wymagane jest potwierdzanie wiarygodności danych w każdym akcie z osobna przez Kierownika USC. Migracja danych z lokalnych rejestrów musiałaby takie wymaganie uwzględnić – na przykład w procedurze zatwierdzenia aktu przeniesionego do BUSC, za pomocą podpisu elektronicznego kierownika USC, złożonego na podstawie wglądu do księgi.

Postulat 5.

Po doświadczeniach z wdrażaniem ZMOKU proces wdrożenia projektu pl.ID w gminach należy zacząć z dużym wyprzedzeniem, tak aby każdy USC miał jak najwięcej czasu na przygotowanie swoich danych zgromadzonych w lokalnym rejestrze do migracji do BUSC. Będzie bardzo ważne dla zachowania ciągłości funkcjonowania urzędu i pozwoli skrócić bardzo trudny okres przejściowy, w którym współistnieją akty w postaci papierowej z aktami elektronicznymi.

Postulat 6.

W celu przygotowania systemów użytkowanych przez urzędy do migracji danych do bazy centralnej (BUSC) i współpracy z BUSC Projektodawca powinien jak najszybciej opublikować:

- Specyfikację interfejsu wymiany danych pomiędzy lokalnym systemem USC a centralnym rejestrem BUSC, innymi słowy specyfikację usług BUSC,
- Kryteria poprawności danych wymaganych przez centralny rejestr BUSC.

Pozwoli to dostawcom aplikacji alternatywnych na opracowanie i wdrożenie odpowiednich narzędzi poprawiających jakość danych. Im wcześniej takie narzędzia trafią do urzędów tym lepiej wystartuje projekt pl.ID, bo korekta danych jest procesem bardzo czasochłonnym.

Postulat 7.

Nie ma uzasadnienia dla gromadzenia w centralnym rejestrze a.s.c. BUSC danych z akt zbiorowych. Jeżeli BUSC ma służyć do wydawania odpisów skróconych oraz niektórych zaświadczeń, to brak podstaw do gromadzenia dokumentów źródłowych, które z reguły zawierają dane wrażliwe. Sięganie do akt zbiorowych jest wielokrotnie rzadsze niż wydawanie odpisów i zaświadczeń z aktów, a uprawnione podmioty zawsze odnajdą akta zbiorowe w urzędzie, który sporządził akt. Natomiast migracja akt zbiorowych do BUSC, nawet tylko tych elektronicznych, byłaby dodatkowym narzutem (czas, koszty).

Władysław Penar

Prezes Technika IT

Myszę, że żaden z uczestników 13. Kongresu Europejskiego Stowarzyszenia Urzędników i Urzędniczek Stanu Cywilnego, nie żałował zmiany miejsca zjazdu z planowanego w Glasgow - na zielone, skąpane w słońcu Bled położone u stóp ośnieżonych szczytów Alp, nad kryształicznie błękitnym jeziorem. Zmianę miejsca podyktowaną względami ekonomicznymi, całkowicie zrekompensowała perfekcyjna organizacja, która była niekwestionowaną zasługą pani Bojany Zadaveč wiceprzewodniczącej EVS. Hasłem przewodnim Kongresu, który odbył się w dniach 13-14 maja 2013 roku była „Rejestracja stanu cywilnego – obywatel w centrum uwagi i droga do harmonizacji”. Znaczenia Kongresowi EVS nadała obecność znamienitych gości, ekspertów o europejskiej i światowej renomie oraz fakt, że na Kongres przybyły delegacje z 19 krajów europejskich: Austrii, Belgii, Bośni i Hercegowiny, Czech, Chorwacji, Danii, Estonii, Holandii, Francji, Kosowa, Litwy, Niemiec, Polski, Rumunii, Słowacji, Słowenii, Szkocji, Szwajcarii i Włoch.

Swoją przyjazd do Bled zapowiedział Prezydent Republiki Słowenii pan Borut Pahor, ale ostatecznie obecni byli sekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Republiki Słowenii, pan Dušan Kričej który mimo wielu zobowiązań znalazł czas na udział w Kongresie oraz przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Republiki Słowenii, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Pracy, Rodziny i Spraw Społecznych i Równości Szans, Szeffowie działów Spraw Wewnętrznych i sekretarza i rejestrator w Słowenii.

Przemówienie powitalne wygłosił Burmistrz Bled, Johna Fajfar życząc owocnych obrad w scenarii zapierającej dech w piersiach panoramy górskiego jeziora Bled za przeszkloną ścianą sali konferencyjnej. „Pięknie jest być burmistrzem gminy w Słowenii ...” –podsumowała to wystąpienie moderatorka sesji pani Bojana Zadaveč.

W mowie powitalnej prezydent Europejskiego Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego Paride Gullini

Europejski. Stowarzyszenie EVS aktywnie uczestniczyło w dyskusji dot. Zielonej Księgi, przedstawiając własne rozwiązania oraz udzielając praktycznych wskazówek uwzględniających codzienne problemy i potrzeby obywateli. Dzięki zebranych informacjom, Komisja Europejska opracowała regulacje prawne, które należy podjąć, aby ułatwić swobodny przepływ dokumentów urzędowych, a w szczególności dokumentów i świadectw stanu cywilnego. Opracowywane zostały standardowe

EUROPEJSKIE ROZWIĄZANIA W ZAKRESIE REJESTRACJI STANU CYWILNEGO

RELACJA Z PRZEBIEGU 13. KONGRESU EVS W BLED (CZĘŚĆ 1.)

podsumował osiągnięcia organizatorów kolejnych Kongresów oraz samego Stowarzyszenia EVS. Znaczenie Kongresów EVS rośnie, przekraczając przewidywania tych, którzy w 2000 roku tworzyli Europejskiego Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego. Dzisiaj organizacja zrzesza już 11 krajów Europy. Dotychczas przepływ dokumentów stanu cywilnego na poziomie międzynarodowym był regulowany przez dwustronne umowy między krajami oraz przez konwencje Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego wymagające ratyfikacji przez parlamenty poszczególnych krajów członkowskich. Komisja Europejska zlecając opracowanie Zielonej Księgi w 2010 roku podjęła działania w celu ułatwienia tego przepływu dokumentów. Tematem zainteresował się Parlament

formularze (urodzenia, małżeństwa i zgonu), co jest przedsięwzięciem trudnym, z racji różnorodności obowiązujących ustaw w różnych krajach. Tematem, który skupił uwagę Komisji Sprawiedliwości są uzgodnienia dotyczące przekazywania dokumentów w formie elektronicznej, które zapewnią bezpieczeństwo i integralność dokumentów, eliminując częste nadużycia występujące w sferze dokumentacji drukowanej. Znajomość odpowiednich przepisów krajów uczestniczących w tym procesie, jest bezcennym wkładem, który wnoszą kolejne Kongresy EVS jak i codzienna działalność Stowarzyszenia w proces harmonizacji przepisów stanu cywilnego – który został doceniony przez Parlament i Komisję Europejską. Stowarzyszenie EVS w ramach dotacji operacyjnych

Widok na jezioro Bled z okna sali konferencyjnej

CALL 2013 JCIV uzyskało w styczniu, dofinansowanie od Komisji Europejskiej na organizację 13. Kongresu i dwóch seminariów w Akademiach Urzędnika Stanu Cywilnego w Bad Salzshlirf (Niemcy) i Castel San Pietro Terme (Włochy).

Motywy wiodącym pierwszego dnia Kongresu były „Europejskie rozwiązania w rejestracji stanu cywilnego”.

Leon Evers członek Rady Ekspertów w ramach Europejskiego Stowarzyszenia, przedstawił cele i zadania Europejskiego Stowarzyszenia wobec problemów i wyzwań, z jakimi muszą się zmierzyć urzędnicy stanu cywilnego w Europie. Będą one realizowane m.in. z użyciem strony inter-

netowej Stowarzyszenia (www.evs-eu.org) na której zamieszczane będą informacje na temat zmian prawnych w zakresie stanu cywilnego. Planowane jest założenie oddzielnych witryn na różne tematy np. prawa rodzinnego, narodowości lub obywatelstwa. Posłużą one jako punkt kontaktowy dla wymiany wiedzy z zastosowania prawa obcego w codziennej praktyce. Informacje prawne w odpowiedzi na nadesłane mailem pytania udzielane będą w języku angielskim lub niemieckim. Rozważane jest dodatkowe wykorzystanie nowoczesnych mediów społecznościowych takich jak Twitter lub Facebook.

Profesor Walter Pintens z Uniwersytetu w Leuven w Belgii aktualnie Sekretarz Generalny Międzynarodowej Komisji Stanu Cywilnego dokonał przeglądu sytuacji w europejskim obszarze prawa cywilnego i rejestracji stanu cywilnego. Bierna postawa większości krajów daje podstawę sądzić, że to Unia Europejska będzie odgrywała istotną rolę w kształtowaniu przyszłości rejestracji stanu cywilnego. Oceniał, że Wnioskowane przez Komisję Europejską rozporządzenie dotyczące swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw, w którym przewidziano wielojęzyczne standardowe formularze UE - jest wprost

Grupa polska biorąca udział w Kongresie

Podczas rejsu tradycyjną łódką Pletna

nawiązaniem do najbardziej udanej w historii MKSC konwencji nr 16.

Pan Stephan Matyk z Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości w Komisji Europejskiej, omówił wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE COM (2013) 228 z dnia 24 kwietnia 2013 w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej. Wniosek stanowi realizację wizji nakreślonej w „Zielonej Księdze” Komisji z dnia 14.12.2010 dotyczącej uproszczenia formalności przy uwierzytelnianiu dokumentów urzędowych i uznawania skutków spowodowanych przez akty stanu cywilnego we wszystkich państwach członkowskich. Wniosek dotyczy dokumentów urzędowych wydawanych przez organy państw członkowskich (państw pochodzenia) posiadających formalną wartość dowodową w odniesieniu do: urodzenia, związku małżeńskiego, zgonu, imienia i nazwiska, zarejestrowanego związku partnerskiego, pochodzenia dziecka, adopcji, miejsca pobytu, obywatelstwa, narodowości, nieruchomości, statusu prawnego i reprezentacji spółki lub innego przedsiębiorstwa, praw własności intelektualnej i braku wpisu w rejestrze karnym. Rozporządzenie ma zwalniać w/w. dokumenty urzędowe państw członkowskich z obowiązku jakiegokolwiek legalizacji lub innych podobnych formalności związanych z ich przyjmowaniem (w szczególności

apostille) przez organy innych państw członkowskich (państw przeznaczenia). Wniosek dotyczy jedynie stosowania i mocy dowodowej wskazanych dokumentów urzędowych, a nie zasad uznawania ich treści, co oznacza, że wielojęzyczne formularze standardowe UE nie spowodują skutków prawnych, jeżeli chodzi o uznawanie ich treści, w przypadku przedstawienia w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym je wydano.

Projekt rozporządzenia zawiera regulacje mające zastosowanie w przypadku wątpliwości co do autentyczności przedstawionych dokumentów (autentyczności podpisu, tożsamości lub pieczęci). Dla części z objętych projektem rozporządzenia dokumentów urzędowych przewidziano wielojęzyczne formularze standardowe UE we wszystkich językach urzędowych Unii w celu uniknięcia konieczności przedstawiania tłumaczeń. Będą to dokumenty urzędowe dotyczące: urodzenia, związku

WIELOJĘZYCZNY FORMULARZ STANDARDOWY UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCY NARODZIN			
Artykuł 11 rozporządzenia (UE) [Add number and title of this Regulation]			
1 PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE:		2 ORGAN WYDAJĄCY	
3 WIELOJĘZYCZNY FORMULARZ STANDARDOWY UE DOTYCZĄCY NARODZIN			
4 DATA I MIEJSCE URODZENIA		Dz. Mi. Ro 	
5 NAZWISKO			
6 IMIĘ (IMIONA)			
7 PŁEĆ		8 OJCIEC	9 MATKA
5 NAZWISKO			
6 IMIĘ (IMIONA)			
10 INNE OKOLICZNOŚCI SZCZEGÓLNE ZWIĄZANE Z REJESTRACJĄ			
11 DATA WYDANIA, PODPIS, PIECZĘĆ		Dz. Mi. Ro 	

Uwaga prawna: Niniejszy wielojęzyczny standardowy formularz UE udostępniają organy wydającego państwa członkowskiego i może on zostać wydany na stosowny wniosek zamiast równorzędnego dokumentu urzędowego istniejącego w danym państwie członkowskim. Formularz ten pozostaje bez wpływu na stosowanie równoważnego krajowego dokumentu urzędowego sporządzonego przez organy wydającego państwa członkowskiego. Formularz ma taką samą formalną wartość dowodową jak równorzędny dokument krajowy wydającego państwa członkowskiego i stosuje się go bez uszczerbku dla prawa materialnego państwa członkowskich dotyczącego narodzin.

Propozycja wielojęzycznego formularza dokumentu urodzenia w rozporządzeniu UE COM (2013) 228

WIELOJĘZyczny FORMULARZ STANDARDOWY UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCY ZAWARCIA ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIEGO						
Artykuł 11 rozporządzenia (UE) [Add number and title of this Regulation]						
1 PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE		2 ORGAN WYDAJĄCY				
3 WIELOJĘZyczny FORMULARZ STANDARDOWY UE DOTYCZĄCY ZAWARCIA ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIEGO						
4 DATA I MIEJSCE ZAWARCIA ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIEGO				Dz	Mi	Ro
				[..]	[..]	[...]
				5 MAŁŻONEK A		6 MAŁŻONEK B
7 NAZWISKO PRZED ZAWarciEM ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIEGO						
8 IMIE (IMIONA)						
9 PLEĆ						
10 DATA I MIEJSCE URODZIN				Dz	Mi	Ro
				[..]	[..]	[...]
11 NAZWISKO PO ZAWarciEM ZWIĄZKU MAŁŻEŃSKIEGO						
12 MIEJSCE ZWYKŁEGO POBYTU						
13 INNE OKOLICZNOŚCI SZCZEGÓLNE ZWIĄZANE Z REJESTRACJĄ						
14 DATA WYDANIA, PODPIS, PIECZĘĆ						
				Dz	Mi	Ro
				[..]	[..]	[...]

Uwaga prawna: Niniejszy wielojęzyczny standardowy formularz UE udostępniają organy wydającego państwa członkowskiego i może on zostać wydany na stosowny wniosek zamiast równorzędnego dokumentu urzędowego istniejącego w danym państwie członkowskim. Formularz ten pozostaje bez wpływu na stosowanie równoważnego dokumentu urzędowego sporządzonego przez organy wydającego państwa członkowskiego. Formularz ma taką samą formalną wartość dowodową jak równorzędny dokument krajowy wydającego państwa członkowskiego i stosuje się go bez uszczerbku dla prawa materialnego państw członkowskich dotyczącego związku małżeńskiego.

WIELOJĘZyczny FORMULARZ STANDARDOWY UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCY ZGONU						
Artykuł 11 rozporządzenia (UE) [Add number and title of this Regulation]						
1 PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE		2 ORGAN WYDAJĄCY				
3 WIELOJĘZyczny FORMULARZ STANDARDOWY UE DOTYCZĄCY ZGONU						
4 DATA I MIEJSCE ZGONU				Dz	Mi	Ro
				[..]	[..]	[...]
5 NAZWISKO						
6 IMIE (IMIONA)						
7 PLEĆ						
8 DATA I MIEJSCE URODZIN				Dz	Mi	Ro
				[..]	[..]	[...]
9 NAZWISKO OSTATNIEGO MAŁŻONKA						
10 IMIE (IMIONA) OSTATNIEGO MAŁŻONKA						
5 NAZWISKO			12 OJCIEC		13 MATKA	
6 IMIE (IMIONA)						
11 DATA WYDANIA, PODPIS, PIECZĘĆ				Dz	Mi	Ro
				[..]	[..]	[...]

Uwaga prawna: Niniejszy wielojęzyczny standardowy formularz UE udostępniają organy wydającego państwa członkowskiego i może on zostać wydany na stosowny wniosek zamiast równorzędnego dokumentu urzędowego istniejącego w danym państwie członkowskim. Formularz ten pozostaje bez wpływu na stosowanie równoważnego krajowego dokumentu urzędowego sporządzonego przez organy wydającego państwa członkowskiego. Formularz ma taką samą formalną wartość dowodową jak równorzędny dokument krajowy wydającego państwa członkowskiego i stosuje się go bez uszczerbku dla prawa materialnego państw członkowskich dotyczącego zgonu.

małżeńskiego, zgonu, zarejestrowanego związku partnerskiego oraz statusu prawnego i reprezentacji spółki lub innego przedsiębiorstwa. Rozporządzenie nie wyłącza możliwości wydawania dokumen-

tów w dotychczasowej formie. Dokument dotychczasowy i planowany na wielojęzycznym formularzu standardowym UE będą miały charakter równorzędny i tą samą formalną moc dowodową. Projekt

rozporządzenia wprowadza ponadto zakaz wymagania od strony jednoczesnego przedstawiania oryginału dokumentu urzędowego i jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem wydanej przez organy innych państw członkowskich.

Dr Gerard-René de Groot w prezentacji „W drodze do uznania zagranicznych aktów stanu cywilnego” stwierdził, że trudności z uznawaniem dokumentów stanu cywilnego mogą zakłócić swobodny przepływ obywateli UE. Już około 12 mln obywateli UE studiuje, pracuje lub mieszka w państwie członkowskim innym niż ich państwo ojczyście. Napotykają oni szereg trudności takich jak: wymaganie legalizacji przedkładanych dokumentów lub dostarczenia apostille, poświadczenia kopii lub tłumaczeń. Dlatego od ogłoszenia „deklaracji z Noordwijkerhout”, Stowarzyszenie EVS w ramach swoich kompetencji zabiegało u władz Unii Europejskiej o wprowadzenie wielojęzycznych dokumentów wydawanych według jednolitych zasad. Dużą zaletą wprowadzenia wielojęzycznych formularzy unijnym aktem prawnym, będzie konieczność stosowania jego postanowień przez kraje członkowskie wprost, bez potrzeby implementacji do krajowego porządku prawnego. Przewidywane oszczędności dla osób i firm to 330 mln euro rocznie ponadto nastąpi skrócenie czasu załatwienia sprawy i wyeliminowanie kosztów tłumaczenia. Obywatele Unii Europejskiej będą mogli zaświadczyć o swoim stanie cywilnym na uniwersalnym formularzu. Zdaniem prelegenta najważniejszym zadaniem EVS jest zaangażowanie w doradztwo oraz monitorowanie poprawności wprowadzania w praktykę nowego rozporządzenia.

Bezpośrednio po obradach uczestnicy Kongresu udali się w rejs na bledzką wysepkę tradycyjną łódką „Pletna”. Na wysepce znajduje się malowniczy kościółek Maryji Wspomożycielki, do którego prowadzi 99 schodów, a w nim znajduje się dzwon życzeń z 1543 roku. Każdy z nas pociągając za sznur dzwonu wypowiedział w myśli swoje życzenie.

 Władysław Penar

Redaktor Naczelny Biuletynu „Technika i USC”

Krystyna
Gładych

Na nowe uregulowanie prawne administracyjnej zmiany imion i nazwisk czekaliśmy kilka lat. Mieliśmy zastrzeżenia do ustawy z dnia 15 listopada 1956r. o zmianie imion i nazwisk (tekst jednolity Dziennik Ustaw z 1963r. Nr 59, poz.328 z późn. zmianami), że jest stara, powstała w poprzednim ustroju, była kilkakrotnie nowelizowana, że przydałaby się nowa ustawa dostosowana do dzisiejszych czasów. Od 13 czerwca 2009r. mamy nową ustawę regulującą administracyjną zmianę imion i nazwisk czyli ustawę z dnia 17 października 2008r. o zmianie imienia i nazwiska (Dz.U z 12 grudnia 2008r. Nr 220, poz. 1414). Na temat niedoskonałości tego aktu prawnego wielokrotnie wypowiadał się na łamach naszego Biuletynu „Technika i USC” pan sędzia Przemysław Wypych.

Już artykuł pierwszy tej ustawy rodzi wątpliwości, a mianowicie czy administracyjna zmiana imienia i nazwiska obywatela polskiego dokonana przez władze państwa obcego rodzi skutki prawne na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. W poprzedniej ustawie było jasne, że nie, ponieważ zawierała ona zapis w art. 1 ust.1, iż zmiana imienia lub nazwiska obywatela polskiego na inne wskazane przez niego imię lub nazwisko może nastąpić na jego wniosek na zasadach określonych w przepisach niniejszej ustawy. Czyli obywatel polski mógł zmienić imię i nazwisko w trybie administracyjnym tylko na podstawie ustawy z dnia 15 listopada 1956r. i tylko przed polskim organem do tego wyznaczonym.

Sprawę osób o podwójnym obywatelstwie reguluje ustawa z dnia 2 kwietnia 2009r. o obywatelstwie polskim (Dz.U z 2012r. Nr 31, poz.161), która weszła w życie z dniem 15 sierpnia 2012r. i była już wielokrotnie omawiana. Skoro tak, należałoby przyjąć, że decyzje ad-

ministracyjne organów państw obcych mogą być odzwierciedlone w polskim akcie stanu cywilnego pod warunkiem uwzględnienia zapisu zawartego w art. 15 ust.1 Prawo prywatne międzynarodowe o treści: ”Imię i nazwisko osoby fizycznej podlega jej prawu ojczystemu”. Czyli nie znalazłyby się w polskim akcie stanu cywilnego wzmianki dodatkowe o zmianie nazwiska osób posiadających

sek jest logiczny, poprawnie uzasadniony bo nie jest winą obywatela polskiego, że ustawodawca nie dopracował ustawy. Decyzja w takich sprawach wydawana jest na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy (na imię lub nazwisko używane).

Zupełnie nielogiczny jest też zapis końcowy art. 8 ust. 1 ustawy, mówiący o tym, że zmiana nazwiska obojga rodziców rozciąga się na dzieci, które zrodzą

NIEZROZUMIAŁE ZAPISY W USTAWIE O ZMIANIE IMIENIA I NAZWISKA

obywatelstwo polskie z jednoczłonowego na dwa nazwiska; o nowym nazwisku dziecka, które nie byłoby nazwiskiem obojga małżonków, a jeżeli ci mają różne nazwiska to nazwiskiem jednego z nich lub nazwiskiem utworzonym przez połączenie nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka; czy też o nadaniu imienia dziecku nie pozwalającego odróżnić jego płci.

W art. 3 ustawy o zmianie imienia i nazwiska mamy zapis, że zmiana imienia oznacza zmianę na inne imię. Tak zawężające pojęcie określające co jest zmianą imienia powoduje, że nie mamy przepisu prawnego do zredukowania imion z trzech czy dwóch na jedno imię. Mamy przecież obywateli polskich urodzonych poza granicami kraju, dla których wpisane są w zagranicznych aktach urodzenia trzy imiona, które powtórzone są w akcie transkrybowanym do polskich ksiąg stanu cywilnego i mamy wnioski tych obywateli o zredukowanie liczby imion do jednego. W uzasadnieniu tych wniosków czytamy m.in., że trzy imiona są im niepotrzebne, że zapisane małymi czcionkami w dowodzie osobisty są nieczytelne, że w ogóle nie posługują się trzema imionami tylko jednym. Wniosek jest zasadny tylko nie ma przepisu prawnego do jego uwzględnienia. Oczywiście, że kierownicy urzędów stanu cywilnego wydają w tych sprawach pozytywne decyzje administracyjne bo wnio-

się z tego małżeństwa. Taki zapis nie prowadzi do jakichkolwiek zmian w stanie prawnym. Gdy kierownik urzędu stanu cywilnego sporządza akt urodzenia dziecka korzystającego z domniemania pochodzenia od męża matki, to podstawą wpisu nazwiska dziecka i danych rodziców dziecka jest akt małżeństwa. Jeżeli dziecko nie pochodzi z małżeństwa - akt urodzenia matki, jeżeli ojcostwo dziecka zostało ustalone – akt urodzenia matki plus oświadczenie uznania ojcostwa. Nie ma natomiast trybu zmiany zapisu nazwiska dzieci w akcie małżeństwa, bo nazwisko dla dzieci zostało wpisane na skutek oświadczenia małżonków i tego zapisu nie można zmienić decyzją administracyjną. Nie jest właściwym, aby trybem administracyjnym zmieniać oświadczenia, a poza tym ustawa ta odnosi się do osób żyjących, co wynika z art. 2 ustawy a nie do osób, które mogą się urodzić w przyszłości.

W przypadku zmiany nazwiska rodziców, gdy istnieje domniemanie pochodzenia dziecka od męża matki, dokonanego przed sporządzeniem aktu urodzenia dziecka, zmiana ta odzwierciedlona jest w akcie małżeństwa w postaci wzmianki marginesowej, a w odpisie skróconym aktu małżeństwa nowe nazwisko rodziców i dzieci jest wpisane do rubryki IV. Nowe nazwisko dla dzieci nie wynika z żadnego aktu administracyjnego tylko z przyjętej

zasady po kim dziecko nosi nazwisko czy po ojcu czy po matce. W przypadku złożonego oświadczenia po zawarciu małżeństwa, że nazwisko dziecka będzie składało z połączonego nazwiska matki z nazwiskiem ojca, nowe nazwisko dziecka odzwierciedlone w akcie małżeństwa będzie polegało na tym, że zmianie ulegnie tylko ten człon nazwiska tego z rodziców, które zmieniło nazwisko w trybie administracyjnym.

Artykuł 9 ustawy zawiera zapis, że zmiana nazwiska lub imienia następuje na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o zmianę lub przedstawiciela ustawowego dziecka, jeżeli zmiana ma dotyczyć zmiany imienia i nazwiska małoletniego dziecka. W tym artykule chodzi mi o zapis „wniosek”.

O tym co ma zawierać wniosek stanowi art. 11 ustawy w brzmieniu:

- „1) dane osoby, której zmiana dotyczy:
- imię (imiona), nazwisko oraz nazwisko rodowe,
  - adres miejsca zameldowania na pobyt stały lub ostatni pobyt stały,
  - w przypadku braku miejsca zameldowania na pobyt stały, o którym mowa w lit. b, adres pobytu czasowego trwającego ponad 3 miesiące,
  - numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, zwany dalej „numerem PESEL”,
  - imię i nazwisko, na jakie ma nastąpić zmiana,
  - uzasadnienie.

Do wniosku o zmianę nazwiska dołącza się:

- odpis zupełny aktu urodzenia,
- odpis zupełny aktu małżeństwa,
- odpisy zupełne aktów małoletnich dzieci, jeżeli zmiana nazwiska rozciąga się na małoletnie dzieci,
- inne dokumenty uzasadniające zmianę nazwiska.

Do wniosku o zmianę imienia dołącza się:

- odpis zupełny aktu urodzenia,
- odpis zupełny aktu małżeństwa,
- inne dokumenty uzasadniające zmianę imienia.

Do wniosku nie dołącza się dokumentów wymienionych w ust. 2 pkt 1-3 oraz w ust. 3 pkt 1-2, jeżeli zostały sporządzone

w urzędzie stanu cywilnego, w którym osoba ubiega się o zmianę nazwiska.

W przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 wnioskodawca przedstawia do wglądu dokument stwierdzający tożsamość.

Jeżeli dokument, o którym jest mowa w ust. 5, nie zawiera numeru PESEL, albo zaświadczenie o nadaniu tego numeru na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1974r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U z 2006r. Nr 139, poz. 993 z późn. zm.)”.

Specjalnie zacytowałam artykuł 11 ustawy w całości aby pokazać, że jest zamknięty katalog danych, które ma zawierać wniosek o zmianę imienia i nazwiska i dołączonych do wniosku dokumentów. Łącząc ten art. 11 z art. 9 ustawy należało by rozumieć, że ten wniosek to podanie o zmianę imienia i nazwiska. Jeżeli tak to mam pytanie: Gdzie jest miejsce we wniosku na zgodę drugiego rodzica na zmianę nazwiska małoletniego dziecka oraz dziecka, które ukończyło lat 13 i dlaczego w wymienionych dokumentach art. 11 nie ma wymienionej zgody sądu zastępującej zgodę drugiego rodzica na zmianę nazwiska czy imienia małoletniego dziecka, czyli tych dokumentów, o których jest mowa w art. 8 ust. 2 i 3 ustawy.

Gdzie wnioskodawca ma napisać, że zmiana nazwiska rozciąga się na nazwisko rodowe (art.7)?

Te zgody nie mieszczą się w pojęciu „inne dokumenty uzasadniające zmianę nazwiska”(art. 11.2.3). Gdyż inne dokumenty uzasadniające zmianę nazwiska to na przykład zaświadczenie z gminy, że osób o nazwisku Karwat w gminie jest 15 i nawet listonosz nie wie jakiemu Karwatowi na doręczyć korespondencję.

Z powyższych zapisów wynika, że wniosek, o którym jest mowa w art. 9 ustawy to nie jest ten sam wniosek określony w art. 11 ustawy. Na dwa różne dokumenty; z art. 9 - wniosek to podanie i z art. 11 - wniosek to dawna ankieta, wprowadzono jedno pojęcie „wniosek” o dwóch zupełnie różnych znaczeniach. W czasie obowiązywania ustawy z dnia 15 listopada 1956r. o zmianie imion i nazwisk niektóre organy orzekające w sprawach zmiany imion i nazwisk dawały interesantom

do wypełnienia ankiety, aby uzyskać jak najwięcej danych o osobie ubiegającej się o zmianę imienia i nazwiska lecz była ona tylko dokumentem pomocniczym a nie obowiązującym. Podanie było składane zawsze - aby organ administracji wiedział czego oczekuje od niego wnioskodawca.

O niedopracowaniu ustawy może świadczyć też zapis zdania pierwszego ust. 4 art. 8 w brzmieniu: „Zgoda dziecka oraz drugiego z rodziców na zmianę nazwiska dziecka powinna być wyrażona osobiście przed organami, o których jest mowa w art. 12 (...)”. Proszę zwrócić uwagę, że nie ma tu zapisu o pisemnej formie złożenia tej zgody. Pisemna forma dotyczy innej sytuacji, po słowie „lub” w formie pisemnej z podpisem notarialnie poświadczonym.

Czytając literalnie ten przepis to sytuacja powinna wyglądać w następujący sposób: przychodzą rodzice z 14-letnim synem i oświadczają: Chcemy aby nasze dziecko nosiło imię Marek. Syn także oświadcza, że chce zmienić imię na Marek. Nigdzie się tego nie zapisuje, nie ma takiego zapisu ustawowego ale przecież jest we wniosku w pkt 11.1.2 jakie imię ma nosić małoletni. Kierownik urzędu stanu cywilnego wydaje decyzję o zmianie imienia z Wojtka na Marek, po czym wpływa odwołanie, w którym ojciec pisze że kierownik usc uprawia samowolę i ingeruje w jego władzę rodzicielską bo sam bez jego zgody i zgody syna zmienił jego imię. Ojciec przyznaje, że była mowa o imieniu Marek ale imię Wojtek też miało pozostać i ostatecznie imię dla dziecka miało brzmieć Wojtek Marek, i że nowe imię Marek kazał wpisać do wniosku kierownik usc. W konsekwencji wniesiona zostaje skarga do wójta na kierownika usc na niewłaściwe postępowanie kierownika. Czy o to na pewno chodziło ustawodawcy? Przecież urząd to nie rozmowy przy herbatce u cioci na imieninach, gdzie każdy mówi co chce. W urzędzie wszystko ma być zapisane, a oświadczenia woli podpisane po to, aby po latach pełnoletnie już dziecko nie twierdziło, że bezprawnie zmieniono mu imię.

Co oznacza ostatnie zdanie w zapisie art. 8 ust. 4, że osoby zamieszkałe za granicą mogą wyrazić zgodę za pośrednictwem

konsula Rzeczypospolitej Polskiej? Za pośrednictwem konsula to można przesłać dokumenty do kraju, natomiast zgodę wyraża się **przed konsulem**. Za pośrednictwem konsula można złożyć wszelkie dokumenty do kraju, jak się samemu nie chce ich wysłać pocztą do konkretnego urzędu w kraju. Czemu więc ma służyć zapis art. 10 ust. 2?

Każdy kierownik urzędu stanu cywilnego kompletuje dokumenty do wydania decyzji o zmianie imienia i nazwiska tak jak uzna to za stosowne; jedni przyjmują wniosek, o którym jest mowa w art. 11 i na odrębnej kartce zgodę wnioskodawcy, że decyzja o zmianie nazwiska rodzica rozciąga się na jego nazwisko rodowe, zgodę rodziców i dziecka na zmianę nazwiska dziecka, inni oprócz wniosku proszą o napisanie podania i na podaniu rodzice i dziecko wyrażają zgodę i podpisują się pod tą zgodą. Każdy sposób kompletowania dokumentacji jest dobry, byleby została w nim udokumentowana wola zmiany nazwiska i imienia tych, których zgoda na tę zmianę jest niezbędna.

Jest jeszcze jedna kwestia, a mianowicie z jakim dniem osoba może posługiwać się nowym imieniem i nazwiskiem. Ponieważ decyzja o zmianie imienia i nazwiska jest decyzją z zakresu prawa administracyjnego należy spojrzeć na przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.).

Jeżeli decyzja administracyjna kierownika urzędu stanu cywilnego o zmianie imienia i nazwiska jest zgodna z żądaniem wnioskodawcy to taki zapis znajduje się w decyzji i cytujemy ten przepis np.: „Na podstawie art. 130 par. 4 Kpa decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania”. Kiedy decyzja podlega wykonaniu o tym mówi nam przepis art. 110 Kpa w brzmieniu: „Organ administracji publicznej, który wydał decyzję jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej”. Taki zapis oznacza, że nie otrzymanie przez stronę decyzji nie powoduje żadnych skutków prawnych wynikających z decyzji. Jeżeli strona już decyzję otrzymała to może tą decyzją

udowadniać zmianę nazwiska np. przy zmianie umowy z firmą wywożącą śmieci, w spółdzielni kominiarzy czyli wszędzie tam gdzie nie jest wymagany odpis aktu stanu cywilnego uwzględniający zmianę nazwiska. Z wymianą dowodu osobistego czy paszportu to nie pójdzie jej tak szybko. Trzeba poczekać aż decyzja stanie się ostateczna czyli taka od której strona nie może się odwołać bo upłynął termin do wniesienia odwołania. Zgodnie bowiem z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 29 września Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jednolity Dz. U z 2011r. Nr 212, poz. 1264), naniesienie wzmianki marginesowej do aktu stanu cywilnego może nastąpić tylko na podstawie decyzji ostatecznej. Gdy zostanie naniesiona wzmianka marginesowa do aktu urodzenia i małżeństwa to wówczas osoba, która zmieniła imię i nazwisko może ubiegać się o wymianę dowodu osobistego czy paszportu, składając odpis skrócony aktu stanu cywilnego uwzględniający tę zmianę.

 Krystyna Gładych

TYLE USŁUG - ILE DOTACJI

Ustawa „Prawo o aktach stanu cywilnego” zobowiązuje gminę do prowadzenia Urzędu Stanu Cywilnego dla terytorium gminy stanowiącego okręg usc jako zadania zleconego gminom z zakresu administracji rządowej.

Zadania zlecone są finansowane z pieniędzy publicznych, które trafiają do gmin w formie rządowej dotacji. W myśl Artykułu 8. ustawy o samorządzie gminnym pkt.3 „gmina otrzymuje środki finansowe w **wysokości koniecznej** do wykonania zadań (...)”. Niestety środki przekazywane gminom na realizację zadań zleconych są niewystarczające i skłaniają samorządy gminne do dokładania pieniędzy z własnych budżetów, co z kolei narusza dyscyplinę finansów publicznych, gdyż zgodnie z prawem samorządy nie powinny

Dni tygodnia	Godzina otwarcia	Godzina zamknięcia
Poniedziałek	7 ¹⁵	15 ¹⁵
Wtorek	7 ¹⁵	15 ¹⁵
Środa	7 ¹⁵	15 ¹⁵
Czwartek	7 ¹⁵	15 ¹⁵
Piątek	7 ¹⁵	15 ¹⁵

Urząd Stanu Cywilnego w Brzegu będzie przyjmował interesantów od dnia 03.10.2012 roku do odwołania w dniach od poniedziałku do piątku w godzinach od. 8.00 do 12.00, a sprawy rejestracji zgonów załatwiane są od godziny 7.15 do godziny 15.15.

Źródło: <http://bip.brzeg.pl/?id=440>

wydawać więcej na zadania zlecone, niż tyle ile zostanie im przekazane.

Sytuacja taka trwa już od wielu lat, gminy w trosce o dobro mieszkańców dokładają pieniądze z własnych budżetów, a rząd to toleruje.

Problem jednak narasta o czym świadczą kontrowersyjne rozwiązanie, jakie

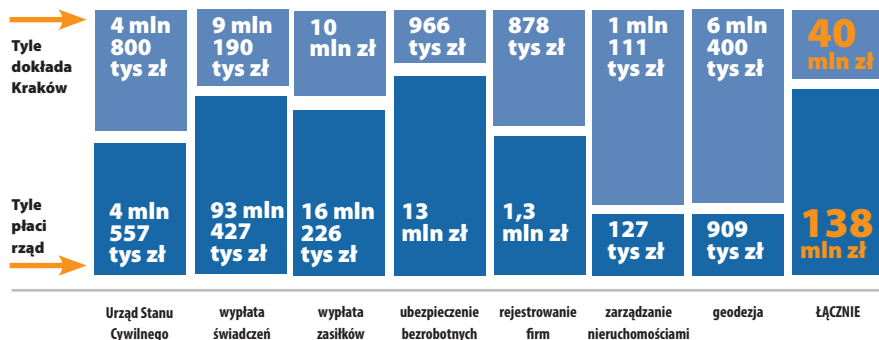
zastosował w drugiej połowie 2012 roku Burmistrz Brzegu, skracając godziny urzędowania tamtejszego Urzędu Stanu Cywilnego do 4 godzin dziennie. Ogłoszone jesienią zeszłego roku na stronie BIP <http://bip.brzeg.pl/?id=440> godziny pracy brzeskiego USC nadal są skrócone:

W marcu 2012 roku Burmistrz Miasta Brzegu wystosował pismo do Wojewody Opolskiego z prośbą o zwiększenie dotacji celowej na rok 2012 w zakresie aktów stanu cywilnego, ewidencji ludności i dowodów osobistych, zadań obrony cywilnej i innych, gdyż przeznaczona kwota 288 194 zł nie pokryje ponoszonych kosztów realizacji tych zadań. Argumentem było to, że w roku 2011 na zadania z zakresu spraw obywatelskich gmina poniosła dodatkowe koszty w wysokości ponad 60 000 zł. Po tym jak Wojewoda Opolski odmówił przyznania dodatkowych środków na realizację zadań zleconych, Burmistrz zmniejszył liczbę godzin pracy brzeskiego USC aby w ten sposób obniżyć koszty i zmieścić się w przyznanej dotacji. Krótsze godziny pracy USC, który oprócz udzielania ślubów i wydawania aktów zgonu, zajmuje się także sprawami z zakresu ewidencji ludności wpłynęły na prawidłowość i terminowość załatwianych w USC spraw – uważa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. W listopadzie 2012 roku Podsekretarz Stanu MSW zwraca się do Ministerstwa Finansów o przeanalizowanie problemu, gdyż „prawidłowa realizacja zadań zleconych jest zależna od środków finansowych (...) i zapewnienia jej ciągłości, w szczególności w zakresie rejestracji stanu cywilnego ze względu na losowy charakter zdarzeń podlegających rejestracji”. Rozstrzygnięcia jednak nie nastąpiły.

Problem jaki narasta w Brzegu świadczy o tym jak poważna jest sytuacja finansowa samorządu. Jednakże nie tylko Brzeg boryka się z tym problemem, inne samorządy także znajdują się w podobnej sytuacji. Dla przykładu Kraków musi dołożyć rocznie około 4mln 800 tys. zł na funkcjonowanie tamtejszego USC. Prezydent Krakowa także nie chce dłużej tolerować sytuacji, w której musi dokładać dodatkowe pieniądze z budżetu miasta na zadania, które w myśl Ustawy o Samorządzie Gminnym, miały być w całości pokryte przez państwowe środki finansowe.

Pozew Prezydenta Krakowa o zwrot 40 mln złotych, które rocznie Kraków musi dopłacać m.in. do zasiłków, pracy

Źródło: <http://www.gazetakrakowska.pl/artykul/719071,krakow-ma-plan-by-sadzic-sie-z-rzadem-o-40-mln-zlotych,id,t.html?cookie=1>

urzędu stanu cywilnego lub ubezpieczenia bezrobotnych został niedawno złożony w Małopolskim Urzędzie Wojewódzkim.

Z kolei Prezydent Miasta Wodzisławia wytacza proces Wojewodzie Śląskiemu. Zamierza w sądzie wywalczyć 629 128 zł na narzucone ustawą zadania administracji rządowej jak obsługa dowodów osobistych, prowadzenie ewidencji ludności i gospodarczej, rejestrację stanu cywilnego. Są to brakujące pieniądze za 2011 rok.

Od sierpnia zeszłego roku prezydent wzywał Wojewodę Śląskiego do przelania wyliczonej kwoty. Ponieważ według przepisów spór można rozstrzygnąć tylko w sądzie, prezydent miasta zamierza to wykorzystać. Realne koszty poniesione przez miasto na wspomniane zadania to kwota 629 tys. zł. Wojewoda przekazał w 2011 roku prawie 192 tys. zł. Prezydent domaga się jednak kwoty niemal dwukrotnie większej niż wyliczona różnica 336 tys. zł, bo rządowe zadania wykonuje dwukrotnie liczniejsza grupa urzędników. Zdaniem Prezydenta taka liczba urzędników jest niezbędna, aby np. dowody osobiste były terminowo wydawane, a ludzie nie czekali w kolejkach.

Według prezydenta konstytucja oraz ustawy „o samorządzie gminnym” i „o dochodach gmin” gwarantują, że gmina powinna dostać od państwa tyle pieniędzy, ile potrzeba na należyłą realizację państwowych zadań.

Wicewojewoda Śląski nie zgadza się z tą argumentacją. Żadne ustawy nie określają norm obliczania kwot dla gmin na zadania rządowe, a limity na dany rok ustala Ministerstwo Finansów biorąc pod uwagę możliwości budżetu państwa. Sło-

wem gminy dostają tyle pieniędzy, na ile stać państwo. Spór rozstrzygnie sąd.

Gminy coraz bardziej rozczarowane brakiem reakcji ze strony rządu na ich postulaty rozpoczęły wspólne działania. We wrześniu ubiegłego roku odbyła się manifestacja samorządowa, która zakończyła się złożeniem w Sejmie obywatelskiego projektu ustawy mającej na celu zapobieżenie dalszemu nadszarpywaniu budżetów własnych gmin w celu dofinansowywania zadań zleconych. Pod projektem podpisał się ćwierć miliona osób i jak mówił Ryszard Grobelny, prezydent Poznania jest to dopiero początek działań związanych z przywróceniem równowagi finansowej i zapewnieniem dalszego rozwoju gmin.

Potrzebna także jest nowelizacja Artykułu 8. ustawy o samorządzie gminnym w zakresie dochodzenia przez gminy roszczeń o należności z tytułu wykonywania zadań zleconych ustawowo, gdyż obecnie nie bardzo wiadomo w jakim trybie gminy mają dochodzić przekazania im należnych środków, bądź odsetek wynikających z ich nieterminowego przekazania.

Źródło: <http://www.wspolnota.org.pl/>

Z danych gromadzonych przez Burmistrza Brzegu na stronie internetowej Zadaniazlecone.brzeg.pl większość gmin dokłada z własnego budżetu, bo dotacja wystarcza średnio na połowę wydatków.

 REDAKCJA

Źródła:

www.zadaniazlecone.brzeg.pl

www.gazetakrakowska.pl/artykul/719071

http://lovekrakow.pl/artykuly/krakow-musi-doplacic-pol-miliarda-zlotych-do-zadan-rzadowych_372.html

<http://www.wspolnota.org.pl/>

Krystyna
Gładych

Ustawa z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity – Dziennik Ustaw z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zmianami), to ustawa określająca tryb postępowania organów administracji publicznej, innych organów państwowych oraz innych podmiotów, które rozstrzygają indywidualne sprawy w drodze decyzji administracyjnych. W trybie tej ustawy rozstrzygane są też spory o własność między organami jednostek samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej oraz między organami i podmiotami, które z mocy prawa uprawnione są do wydawania decyzji administracyjnych (art. 1 ustawy).

W trybie powyższej ustawy prowadzone są postępowania w sprawie skarg i wniosków przed organami państwowymi, organami jednostek samorządu terytorialnego oraz organami organizacji społecznych (art. 2 ustawy).

Na mocy przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego żaden uczestnik postępowania administracyjnego nic nie nabywa i nic nie traci bo nabycie prawa lub jego utrata następuje na podstawie ustaw merytorycznych normujących poszczególne zagadnienia czyli prawa materialnego. Kodeks postępowania administracyjnego jest prawem proceduralnym, które określa nam strony postępowania administracyjnego, własność organów uprawnionych do zajęcia się sprawą na podstawie prawa materialnego, tryb postępowania administracyjnego i formę wydawanych dokumentów w trakcie prowadzonego postępowania i po jego zakończeniu.

Kto może skorzystać z tego trybu postępowania mówi nam art. 28 Kodeksu

poprzez zapis: „Stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek”, a art. 29 enumeratywnie wymienia te osoby, aby nie było wątpliwości co do pojęcia strony.

określa nam art. 107 ustawy, a więc kto ją wydał, co rozstrzygnął i dlaczego w ten sposób i co może zrobić strona niezadowolona z decyzji. Strona niezadowolona z decyzji może wnieść np. odwołanie do organu II instancji, jeżeli taki tryb ma wpisany do decyzji. Strona wnosi, że się nie

WYBRANE ZAGADNIENIA Z KODEKSU POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

Wszczęcie postępowania administracyjnego następuje na żądanie strony lub z urzędu (art. 61 ustawy), czyli mamy dwa różne tryby wszczynające postępowanie. W pierwszym przypadku strona sama zgłasza do organu o co jej chodzi, mając na uwadze prawo materialne, a w drugim przypadku organ administracji sam, z własnej woli podejmuje działanie, jeżeli uważa, że coś trzeba naprawić. Postępowanie zostało wszczęte; wszyscy, których ono dotyczy powiadomieni, dokumenty zgromadzone, strony z aktami się zapoznają i organ wydał decyzję administracyjną. Jakie elementy ma zawierać decyzja,

zgadza z rozstrzygnięciem organu I-szej instancji, gdyż jej zdaniem organ I-szej instancji błędnie ocenił zgromadzony materiał w sprawie. I co może zrobić organ I-szej instancji? Po pierwsze zapoznać się z odwołaniem. Jeżeli uzna argumenty strony za niezasadne, przesyła odwołanie wraz z aktami sprawy do organu II- instancji, aby ten rozstrzygnął kto ma rację. Może również uznać argumenty strony za zasadne i zmienić swoje zdanie czyli wydać nową decyzję w trybie art. 132 ustawy, czyli uchylić lub zmienić własną decyzję. Ta decyzja organu I-szej instancji wydana w wyżej podanym trybie jest nową decyzją, od której służy odwołanie do organu II-giej instancji.

Jeżeli rozstrzygnięcie organu jest zgodne z żądaniem strony w decyzji wpisuje się taką informację np. „zgodnie z art. 130 § 4 Kpa decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, ponieważ zgodna jest z żądaniem strony”. Ten zapis nie zamyka drogi odwoławczej stronie. Ma ona przecież również 14 dni na wniesienie ewentualnego odwołania do organu II-instancji.

Z jakim dniem decyzja wiąże organ administracji publicznej? Z chwilą jej

doręczenia lub ogłoszenia (art. 110 ustawy). Taki zapis oznacza, że na podstawie wydanej decyzji a nie usłysanej lub nie odebranej przez stronę, ta nie nabywa lub nie zostaje pozbawiona żadnych praw określonych w decyzji. Czyli o decyzji, której strona nie wiedziała lub jej nie odebrała mówimy, że nie wywiera ona żadnych skutków prawnych. Jest to więc dokument, który leży w aktach urzędu i nic więcej.

Strona wniosła odwołanie, organ I-szej instancji nie zmienił swego zdania i przesłał odwołanie do organu II-giej instancji. Co może zrobić organ II-instancji? Otóż musi wydać decyzję, w której:

- utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy lub,

- uchyla zaskarżoną decyzję i orzeka co do istoty sprawy lub umarza postępowanie I-szej instancji albo postępowanie odwoławcze. Może także przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I-szej instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia organu II-instancji może zastosować się do pouczenia zawartego w decyzji i wnieść skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

W całym postępowaniu administracyjnym ważne jest aby strona wiedziała o tym postępowaniu, mogła wnosić środki dowodowe, miała wgląd do akt sprawy i możliwość odwołania się od decyzji organu I-szej instancji, a organ ma rzetelnie informować o tym co robi i przestrzegać

określonych procedur i terminów zawartych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

 Krystyna Gładych

OPŁATA SKARBOWA ZA WYDANIE ODPISU AKTU STANU CYWILNEGO DLA KURATORA SPADKU

W związku z porządkowaniem stanów prawnych nieruchomości, do Urzędów Stanu Cywilnego zgłaszają się m.in. kuratorzy spadków, którzy zostali ustanowieni przez sąd.

Nie ulega wątpliwości, że posiadają oni interes prawny do wydobycia odpisów z aktu stanu cywilnego w trybie przepisu art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1986r. Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz. U. z 2011r. Nr 212, poz. 1264 ze zm.).

Niektórzy z kuratorów podnoszą, że działają w imieniu sądu i powinni być zwolnieni z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz.U.z 2012r. poz. 1282 ze zm.).

Zatem zachodzi pytanie czy kurator spadku, który został ustanowiony przez sąd w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr, 43, poz.296 ze zm.) zwanej dalej k.p.c. zobowiązany jest do

uiszczenia opłaty skarbowej czy może jest on z niej zwolniony?

Otwarcie spadku następuje w chwili śmierci spadkodawcy. Stwierdzenie nabycia spadku dokonuje sąd rejonowy, co do zasady ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy. W przypadku, jeżeli nad spadkiem żaden ze spadkobierców nie sprawuje faktycznej pieczy uważa się za że spadek jest nieobjęty. W ramach ustawowego obowiązku czuwania nad spadkiem nieobjętym w razie potrzeby sąd spadku ustanawia kuratora spadku (art. 666 § 1 k.p.c.). Głównym zadaniem kuratora jest ustalenie spadkodawcy bowiem nierzadko zdarza się, że spadkodawcy nie wiedzą, że zostali powołani do dziedziczenia. W takiej sytuacji kurator ustala spadkobierców i zawiadamia ich o otwarciu spadku. Do czasu objęcia spadku przez spadkobierców kurator spadku zarządza spadkiem pod nadzorem sądu spadku (art.667 § 1 i 2 k.p.c.) Z treści przytoczo-

nych wyżej przepisów kodeksu postępowania cywilnego wynika, że kurator działa na rzecz spadkobierców zmarłego, po którym spadek nie został objęty. Z tego należy wywieść, że kurator spadku nie zabezpiecza interesu publicznego lub interesu sądu, przez który został ustanowiony. Zatem pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, do których został wyznaczony przez sąd powinno następować z własnych środków kuratora.

Art.7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej dotyczy zwolnienia podmiotowego jednostek budżetowych od opłaty skarbowej (m.in.: sądy, jednostki organizacyjne prokuratury, urzędy skarbowe). Przytoczony przepis określa zamknięty katalog podmiotów zwolnionych z opłaty skarbowej. Wśród wymienionych podmiotów nie wymienia kuratora spadku - a kurator jak wspomniałem wyżej działa na rzecz spadkobierców - to należy stwierdzić, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują zwolnienia kuratora spadku od obowiązku wnoszenia opłaty skarbowej od czynności urzędowej, jaką jest wydanie odpisu aktu stanu cywilnego.

Jednocześnie należy dodać, że wydatki kuratora spadku w związku z pełnioną funkcją są ponoszone czasowo, bowiem ma prawo do pokrycia ich z masy spadkowej.

 Szczepan Ciula
Z-ca kierownika USC w Krakowie

Przemysław
Wypych

nowią stosownie do dyspozycji art. 21 ust. 2 p.a.s.c. prawomocne orzeczenia sądów, ostateczne decyzje administracyjne, odpisy z akt stanu cywilnego oraz inne dokumenty mające wpływ na treść lub ważność aktu.

Jednym z wymienionych wyżej zdarzeń mających wpływ na treść aktu stanu cywilnego (sc. aktu urodzenia), jest przysposobienie osoby, której akt ten dotyczy, przez które między przysposabiającym

orzeczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Kwestię uznania obcych orzeczeń w Polsce regulują w obecnym stanie rzeczy przepisy zawarte w:

- Kodeksie postępowania cywilnego (art. 1145 – 1149¹);
- przepisach prawa wspólnotowego Unii Europejskiej (Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 roku dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orze-

KAZUS PRAWNY

Franciszek Ż. zwrócił się do Kierownika USC w F. o zamieszczenie w jego akcie urodzenia wzmianki dodatkowej, a to na podstawie odpisu wyroku sądu węgierskiego, na mocy którego został on przysposobiony przez obywatela Węgier Laszlo Hunyadięgo. Jednocześnie Sąd nadał przysposobionemu nazwisko przysposabiającego, zmieniając także jego imię na „Ferenc”. Opisany wyrok wydany został w dniu 2 lutego 2001 roku.

Proszę zaproponować rozstrzygnięcie wniosku.

ROZWIĄZANIE

Rozwiązanie kazusu zacznijmy od kilku oczywistych uwag, by następnie na ich tle przedstawić rysujące się w przedstawionym stanie faktycznym problemy. Otóż zgodnie z przepisem art. 21 ust. 1 Prawa o aktach stanu cywilnego, przesłanką wpisania do aktu wzmianki dodatkowej jest następcze w stosunku do sporządzenia aktu stanu cywilnego zdarzenie, wpływające na jego treść lub ważność. Wzmianka dodatkowa stanowi więc pewnego rodzaju aktualizację treści aktu, jego modyfikację stosownie do zaszytych już po jego sporządzeniu zdarzeń rzutujących na stan cywilny lub kształt imienia i nazwiska osoby, której akt dotyczy, albo też dotyczących samego aktu jako dokumentu urzędowego (unieważnienie aktu, zastąpienie unieważnionego aktu nowym, sprostowanie). Podstawę do wpisania wzmianki dodatkowej sta-

WZMIANKI DODATKOWE W AKTACH STANU CYWILNEGO

a przysposobionym powstaje taki stosunek, jak między rodzicami a dziećmi (art. 121 §1 k.r.o.). Nie można przeto żywić najmniejszych nawet wątpliwości, że ze względu na przedmiot orzeczenia, na jakie powołuje się w analizowanym stanie faktycznym Franciszek Ż, podlega ono co do zasady zamieszczeniu w jego akcie urodzenia w charakterze wzmianki dodatkowej. Powstają natomiast dwa pytania. Pierwsze z nich dotyczy tego, jakie konsekwencje dla dopuszczalności zamieszczenia wzmianki dodatkowej na podstawie konkretnego orzeczenia sądu ma fakt, iż jest to sąd obcego państwa oraz czy, i jakie dodatkowe obowiązki stwarza powyższa okoliczność dla kierownika urzędu stanu cywilnego. Rozważany przypadek uregulowany jest w art. 73 ust. 2 p.a.s.c., zgodnie z którym wpisanie wzmianki dodatkowej na podstawie orzeczenia sądu państwa obcego (lub rozstrzygnięcia innego organu państwa obcego) następuje, jeżeli orzeczenie to podlega uznaniu na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego lub innych właściwych przepisów. Warunkiem wpisania wzmianki dodatkowej na podstawie zagranicznego orzeczenia jest zatem skuteczność owego

orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 – tzw. Bruksela IIA);

- szeregu wiążących Polskę dwu- i wielostronnych umów międzynarodowych; przy czym te pierwsze (przepisy kpc.) stosuje się w ostatniej kolejności, to jest o ile konkretny przypadek nie jest objęty regulacją czy to rozporządzeń Rady (WE), czy to umowy międzynarodowej. Wracając do analizowanego stanu faktycznego należy stwierdzić, że choć zarówno Polska, jak i Węgry są od 1 maja 2004 roku państwami członkowskimi Unii Europejskiej, jednak odpowiedzi na pytanie o uznanie w Polsce orzekającego adopcję wyroku sądu węgierskiego z całą pewnością nie będziemy szukać w przepisach rozporządzenia Bruksela IIA, a to po pierwsze z tego powodu, iż wyrok ten wydany został jeszcze przed wstąpieniem obu państw do tej organizacji, bo w roku 2001, a po drugie dlatego, że rozporządzenie to reguluje wyłącznie skuteczność orzeczeń w sprawach małżeńskich, czyli dotyczących rozwodu, separacji lub unieważnienia małżeństwa (a kwestie adopcji *expressis*

verbis wyłącza z zakresu swego zastosowania w przepisie art. 1 ust. 3 lit.b). Z pozostałych do wyboru dwóch źródeł prawa (Kodeks postępowania cywilnego oraz konwencja) należy zgodnie z podaną wyżej kolejnością odpowiedzieć na pytanie o to, czy istnieje umowa międzynarodowa, która łączyłaby Polskę i Węgry, i która odnosiłaby się do kwestii skuteczności orzeczeń. Na pytanie to odpowiadamy twierdząco: Polskę i Węgry łączy umowa zawarta między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Węgierską Republiką Ludową o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Budapeszcie dnia 6 marca 1959 roku (Dz.U. z 1960 roku, Nr 8, poz. 54), która weszła w życie 27 stycznia 1960 roku. Umowa powyższa stanowi w art. 57 ust. 1 co następuje: „Prawomocne orzeczenia organów jednej z Umawiających się Stron w sprawach niemajątkowych są prawnie skuteczne na obszarze drugiej Umawiającej się Strony bez przeprowadzania postępowania o uznanie, jeżeli w chwili uprawomocnienia się orzeczenia chociażby jedna ze stron procesowych była obywatelem Strony, której organ wydał orzeczenie, a żaden z organów drugiej Strony wcześniej nie orzekł prawomocnie w tej sprawie, ani też nie był wyłącznie właściwy według postanowień niniejszej Umowy”. Przesłankami uznania z mocy prawa w Polsce orzeczenia sądu węgierskiego są zatem po pierwsze prawomocność tego orzeczenia, po drugie – brak prawomocnego rozstrzygnięcia tej samej sprawy przez sąd polski, po trzecie wreszcie – brak wyłącznej jurysdykcji sądu polskiego w tej sprawie na podstawie przepisów przedmiotowej konwencji. Obowiązkiem kierownika jest zatem sprawdzenie, czy przedłożony wyrok jest prawomocny (został zaopatrzonej we wzmiankę o prawomocności lub załączono do niego inny dokument pochodzący od sądu stwierdzający prawomocność), a po wtóre – ustalenie, że sąd polski nie orzekł w sprawie przysposobienia Franciszka Ż. (będzie to wynikać z braku stosownej wzmianki dodatkowej w akcie urodzenia Franciszka Ż., można też na tę okoliczność odebrać od wymienionego stosownej treści oświadczenie). Jeśli chodzi o kwestię jurysdykcji, to zgodnie z przepisem art.

36 ust. 4 powołanej konwencji „dla postępowania o przysposobienie właściwe są organy tej z Umawiających się Stron, której obywatelem jest przysposabiający w czasie przysposobienia”. Skoro zatem Laszlo Hunyadi jako przysposabiający był obywatelem Węgier, to nie tylko nie zachodził przypadek wyłącznej jurysdykcji krajowej sądu polskiego, lecz to właśnie sąd węgierski posiadał w niniejszej sprawie jurysdykcję. Przyjąwszy, że przedłożony wyrok jest prawomocny i Franciszek Ż. nie został wcześniej przysposobiony orzeczeniem sądu polskiego, dochodzimy do wniosku, że orzeczenie adopcyjne wydane przez sąd węgierski w dniu 2 lutego 2001 roku jest w Polsce skuteczne z mocy samego prawa (*ex lege*), bez potrzeby przeprowadzenia przez sąd postępowania delibacyjnego i wydania orzeczenia o uznaniu. Nie ma zatem przeszkód prawnych dla wpisania na jego podstawie do aktu urodzenia Franciszka Ż. wzmianki dodatkowej o jego przysposobieniu na podstawie rzeczzonego wyroku.

W tym miejscu dochodzimy do drugiego z zasygnalizowanych wcześniej problemów, a mianowicie pytania, czy skuteczność na terytorium Polski obcego wyroku orzekającego przysposobienie obywatela polskiego, którym jednocześnie nadano przysposobianemu nowe imię i nazwisko, rozciąga się również na ową zmianę oznaczeń osobowych, czy też ogranicza się tylko do samego przysposobienia, natomiast ewentualna zmiana imienia i nazwiska tej osoby możliwa jest jedynie w postępowaniu administracyjnym. Zagadnienie to należy zdecydowanie rozstrzygnąć przez wskazanie pierwszej ze sformułowanych wyżej alternatyw: uznanie obcego orzeczenia na terytorium Polski oznacza co do zasady skuteczność wszystkich składających się na nie rozstrzygnięć, innymi słowy wywiera ono w Polsce te same skutki, co w kraju pochodzenia (państwie, którego sąd je wydał). Brak jest stąd podstaw do dokonywania atomizacji orzeczenia na poszczególne rozstrzygnięcia i dokonywania między nim selekcji na te, które wywierają w Polsce skutek i te, które skutku nie wywierają. Tym samym podlegające w Polsce uznaniu orzeczenie sądu obcego, mocą którego

zmienia się stan cywilny obywatela polskiego, a jednocześnie mocą którego dokonywana jest zmiana oznaczeń osobowych tegoż obywatela, skuteczne jest również w zakresie tejże zmiany. Co do powyższego należy podkreślić, że z kpc. nie wynika bynajmniej, iżby orzekanie o zmianie imienia czy nazwiska obywatela polskiego należało do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich (odrębnym zagadnieniem jest natomiast skuteczność w Polsce obcych orzeczeń w przedmiocie zmiany imienia lub nazwiska obywatela polskiego o charakterze administracyjnym, czyli niezwiązanym ze zmianą stanu cywilnego). Byłoby zatem nieuzasadnionym utrzymywać, że sąd państwa obcego może wprawdzie orzec zmianę stanu cywilnego obywatela polskiego, jednak ewentualne konsekwencje powyższej zmiany dla nazwiska (bądź imienia) tej osoby rozstrzygane mogą być jedynie przez organ krajowy. W drodze pewnej analogii zauważyć można, że przepis art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze Prawa prywatnego międzynarodowego przewiduje, że do nabycia albo zmiany imienia lub nazwiska stosuje się prawo właściwe dla oceny skutków zdarzenia, które prowadzi do nabycia albo zmiany imienia lub nazwiska. To samo prawo materialne rozstrzyga zatem o zdarzeniu prawnorodzinnym mającym skutek dla imienia lub nazwiska, jak i o samej zmianie tych oznaczeń w związku z tym zdarzeniem.

Reasumując zatem: opisany w analizowanym stanie faktycznym wniosek Franciszka Ż. jest zasadny i podlega uwzględnieniu w całości – kierownik urzędu stanu cywilnego winien w akcie urodzenia wnioskodawcy nanieść wzmiankę dotyczącą zarówno przysposobienia, jak i zmiany imienia i nazwiska Franciszka Ż.

 Przemysław Wypych

UWAGA NOWO ZATRUDNIENI KIEROWNICY, ZASTĘPCY KIEROWNIKÓW I PRACOWNICY USC!

OFERTA UDZIAŁU W KURSIE PODSTAWOWYM DLA NOWO ZATRUDNIONYCH PRACOWNIKÓW USC

Zarząd Główny Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego Rzeczypospolitej Polskiej organizuje coroczny kurs podstawowy dla nowo zatrudnionych pracowników USC oraz innych osób zainteresowanych pogłębieniem wiedzy ogólnej z zakresu rejestracji stanu cywilnego. Cały kurs obejmuje dwa zjazdy, każdy po 5 dni. Tegoroczny kurs zorganizowany zostanie w **Łowiczu**. Pierwszy zjazd odbędzie się w dniach **9-13 września 2013 r.** a drugi w dniach **7-11 października 2013 r.** Kadre lektorską stanowią doświadczeni kierownicy USC, z co najmniej 20-letnim stażem.

Kurs obejmuje pełny zakres tematyczny zagadnień związanych z praktyczną realizacją zadań dotyczących rejestracji stanu cywilnego m.in.:

- podstawowe wiadomości z prawa rodzinnego i cywilnego,
- rejestracja stanu cywilnego w praktyce w oparciu o przepisy
- prawa o aktach stanu cywilnego i przepisy wykonawcze,
- zastosowanie prawa prywatnego międzynarodowego w rejestracji stanu cywilnego,
- postępowanie administracyjne kierownika USC,
- organizacja i celebrowanie uroczystości ślubnych,
- elektroniczna rejestracja stanu cywilnego,
- podstawowe zasady komunikacji międzyludzkiej,
- etyka urzędnika stanu cywilnego.

Szczegółowy zakres tematyczny kursu dostępny jest na stronie internetowej Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego RP www.susc.pl

Koszt udziału w obu zjazdach łącznie z zakwaterowaniem i wyżywieniem wynosi 1900 zł. Należność można uregulować za każdy zjazd oddzielnie (po 950 zł).

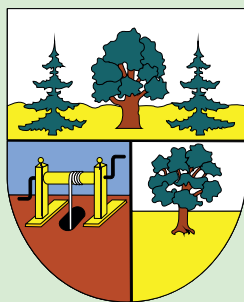
Chętni do wzięcia udziału w kursie proszeni są o wstępne telefoniczne zgłoszenie do Zarządu Głównego SUSC RP – tel. 68 324 77 81 lub drogą elektroniczną na adres usc@um.zielona-gora.pl

Uwaga:

Aby kurs mógł dojść do skutku konieczny jest udział minimum 25 osób.

Po skompletowaniu grupy, osobom które zgłoszą swój udział w kursie zostanie przesłana do 31 lipca 2013 r. szczegółowa oferta.

Prezes Zarządu Głównego SUSC RP
Tomasz Brzózka

ŚWIERKLANIEC

Województwo: śląskie

Kod terytorialny: 2413072

Liczba mieszkańców gminy: 11 tys.

Powierzchnia gminy: 44,3 km²

ŚWIERKLANIEC

Gmina Świerklaniec położona jest w województwie Śląskim, jego północnej części, w rejonie przecięcia doliny rzeki Brynicy

Przełomowym momentem dla rozwoju tej ziemi było wygaśnięcie piastowskiej linii książąt bytomskich i podział ich dóbr. Konsekwencją było ufundowanie przez księcia oleśnickiego Konrada II zamku w Świerklańcu w drugiej połowie XIV wieku.

Ziemia świerklaniecka kilkakrotnie zmieniła swojego właściciela. Ostatecznie w roku 1629 Świerklaniec został przekazany rodzinie Henckel von Donnersmarck, która panowała w nim do 1945 roku, przebudowując w tym czasie średniowieczny zamek w Świerklańcu na nowożytną rezydencję renesansową wraz z parkiem. Budynkiem pozostałym po Donnersmarkach, który ocalał od zniszczenia jest „Pałac Kawalera”, zbudowany w latach 1903-1906 (z zapleczem hotelowym) znajdujący się w świerklanieckim parku krajobrazowym.

Na terenie gminy znajdują się dwa duże zbiorniki wodne: Kozłowa Góra wybudowany w latach 1935÷39, będący ujęciem wody pitnej dla najbliższych okolic oraz zbiornik Nakło-Chechło po byłym wyrobisku piasku zamieniony w 1973 roku na jezioro pełniący rolę rekreacyjno-wypoczynkową dla mieszkańców Górnego Śląska.

Urząd Stanu Cywilnego w Świerklańcu mieści się w zabytkowym budynku należącym do zespołu pałacowo – parkowego, który znajduje się przy wejściu do parku świerklanieckiego. Urokliwe położenie budynku cieszy się dużym powodzeniem wśród nupturientów planujących „kameralny ślub”. Rocznie sporządza się około 130 aktów małżeństwa, około 50 aktów zgonu. Aktów urodzeń, oprócz transkrypcji nie sporządza się, gdyż nie ma w gminie szpitali. Z ksiąg stanu cywilnego wydaje się rocznie około 1700 odpisów i zaświadczeń. W archiwum USC znajdują się księgi urodzeń, małżeństw oraz zgonów poczynszy od roku 1874. Sukcesywnie najstarsze księgi przekazywane są do Archiwum Państwowego w Katowicach. Uroczystość wręczania medali za długoletnie pożycie małżeńskie jest organizowana raz w roku. Jubilaci są zapraszani do zabytkowego „Domu Kawalera” mieszczącego się w centrum parku. Urząd Stanu Cywilnego obsługuje jedna osoba zatrudniona na stanowisku Kierownika. Jest nią Pani mgr Gabriela Pandzioch. Od kilku dobrych lat w USC jest wdrożony system rejestracji stanu cywilnego firmy Technika IT z Gliwic.

42-622 Świerklaniec, ul. Parkowa 32

Tel: 32 28 44 178

Fax: 32 28 44 178

E-mail: swierklaniec@hot.pl

www: <http://swierklaniec.i-gmina.pl>

Sala ślubów (foto. R. Herman)

DRUK SZYBSZY NIŻ LASEROWY ZA POŁOWĘ CENY

WP-M4015 DN / WP-M4525 DNF

NOWOŚĆ!

IDEALNA DO PRACY Z AA_USC

EKONOMICZNE, SUPERSZYBKIE I TRWAŁE

Wysoka trwałość i jakość druku

Atramenty DURABrite Ultra firmy Epson, dzięki zaawansowanej technologii pigmentowej, błyskawicznie wysychają i są odporne na rozmazywanie, blaknięcie lub używanie zakreślacza, co sprawia, iż świetnie nadają się do druku dokumentów archiwalnych. Wkłady atramentowe WorkForce Pro cechuje niezwykła wydajność do 10 000 stron¹

Urządzenia są w pełni kompatybilne z nowym systemem AA_USC firmy Technika IT S.A.

SZYBKOŚĆ I WYGODA

Wkłady atramentowe to jedyne materiały eksploatacyjne które trzeba wymieniać. Dzięki trzem podajnikom papieru, o łącznej pojemności 550 arkuszy, nie trzeba wymieniać rodzaju papieru przy zmianie formatu wydruku.

OSZCZĘDNOŚĆ

50%

Koszty drukowania w przeliczeniu na stronę nawet o 50% niższe w porównaniu do konkurencyjnych monochromatycznych drukarek laserowych²

EKOLOGIA

80%

O 80% niższe zużycie energii w porównaniu do konkurencyjnych monochromatycznych drukarek laserowych²

¹ Porównanie w stosunku do 10 wydających monochromatycznych drukarek laserowych i urządzeń wielokolorowych A4 drukujących ponad 30 str./min. sporządzonego we Francji, w Niemczech, we Włoszech, w Hiszpanii i w Wielkiej Brytanii w czwartym kwartale 2011 r. według danych IDC. Koszt wydruku strony obliczony jest na podstawie otrzymanych zamówień kosztów z tarasem wydanych przez producentów oraz opublikowanych danych o wydajności z Francji, Niemiec, Włoch, Hiszpanii i Wielkiej Brytanii z marca 2012 r.; zużycie energii obliczone przy użyciu opublikowanych danych producentów dotyczących trybu Drukowania/Śpiącego z lipca 2011 r.

² Przybliżona wydajność oparta na normach ISO/IEC 24711:2012 lub ISO/IEC 29102:2010. Wyniki rzeczywiste zależą od rodzaju drukowanych obiektów i sposobu użytkowania. Więcej informacji na stronie www.epson.it/usa/20120118

Produkty dostępne w firmie Technika IT S.A.

TECHNIKA IT
INFORMATYKA TELEMETRIA

Realizacja zamówień:

Milena Szymiec,
tel.: 32 338 38 54,

e-mail: m.szymiec@technikait.com.pl

Z MYŚLĄ
O BIZNESIE

EPSON®
EXCEED YOUR VISION